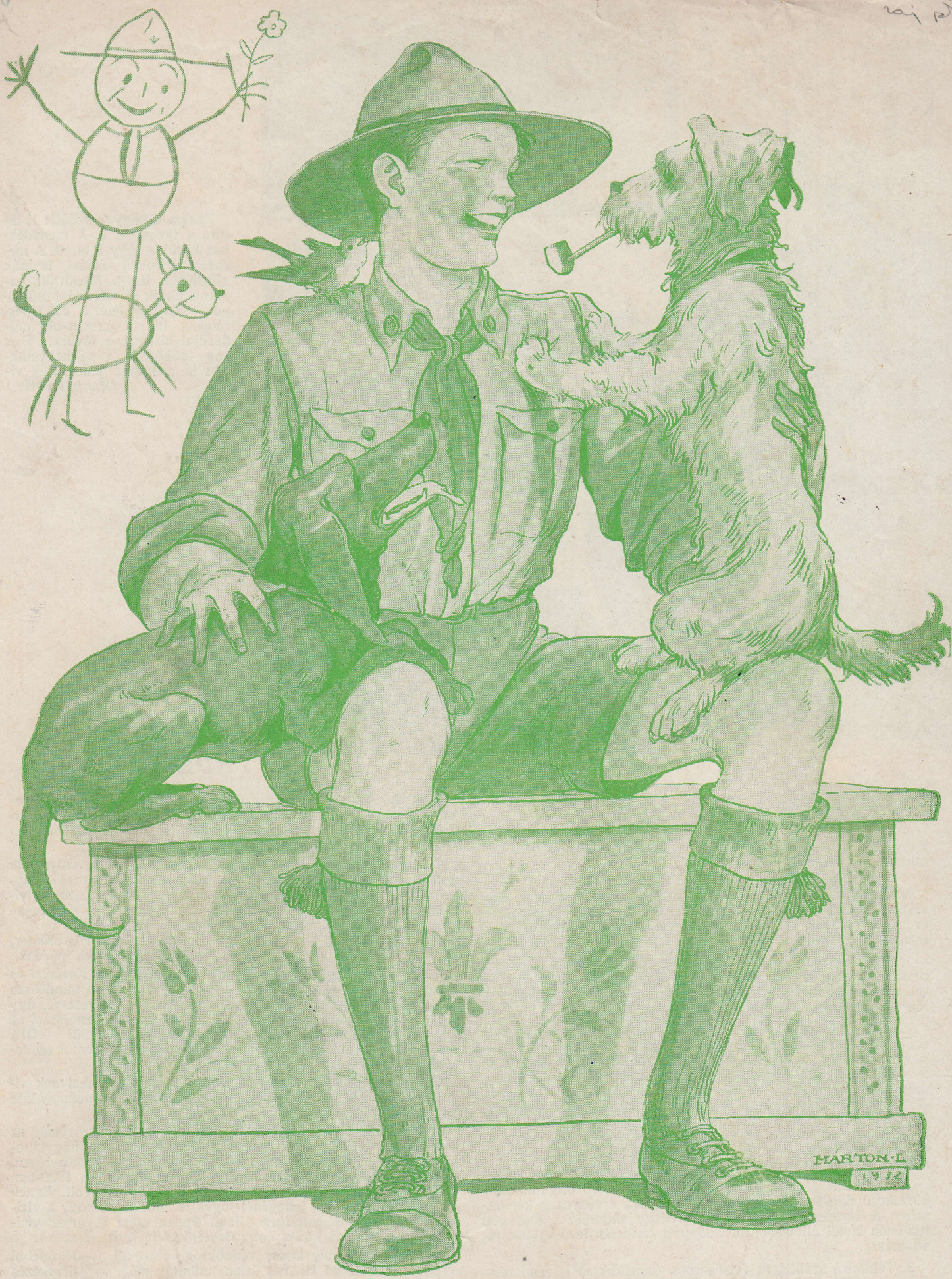

Raj. raj. II. rés-

Sand. G. raj. p. 2.

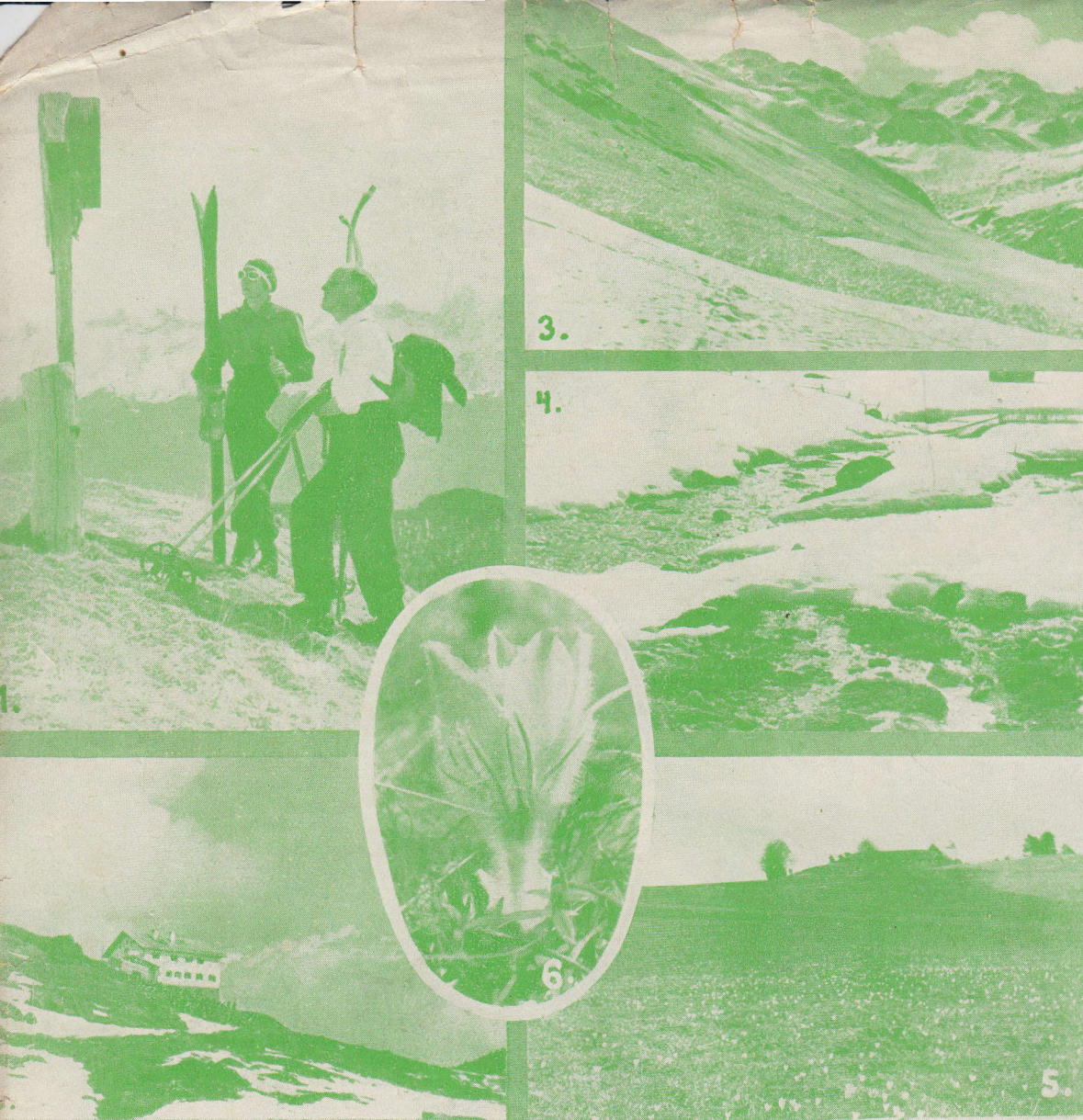
MARTON L. 1934

MAGYAR CSERKÉSZ

XV. évf. 8. szám. 1934 április 15.

Ára 50 fillér.

Szerkeszti: dr. Koszterszitz József.

Tavas a hegyek között: 1. Sitúra a tavaszba. 2. A menedékház körül is fogy a hó. 3. A meredek lejtőkön óriási lavinák gördülnek le. 4. Megáradt patakok viszik az olvadó hótömegeket a völgy felé. 5. Az alpesi réteken kinyílt crocus-ok milliárdjai hirdetik a tavaszt. 6. A nagy kökörtcsin a mi hegyeinkben is a tavasz jellegzetes virága. (Kunfalvi felv.)

Ne mondjátok,

hogyan lehet kirándulni, drága a vonat! Nézzétek, milyen szeretettel jön segítségetekre!

A Budapesti Helyiérdekű Vasutak Igazgatósága a HÉV. összes vonalain magyar cserkészeknek, akik a f. évre érvényesített arcképes cserkészigazolvánnyal rendelkeznek, az alábbi kedvezményeket biztosította.

1. Nagybbszabású kirándulásokra, illetőleg táborozásokra utazás esetén, amennyiben legalább 50 fő utazik egyszerre, 66 százalékos kedvezményt nyújt a HÉV., amely esetről-esetre külön kérendő a Magyar Cserkészszövetség útján.

2. Kisebb létszámú vagy egyenként történő utazásnál egész évben 50 százalékos kedvezményt nyújt a HÉV. azzal a megszorítással, hogy a) okt. 1-től április 30-ig terjedő időben üzemkedettől reggel 9 óráig induló, b) május 1-től szept. 30-ig üzemkedettől reggel 8 óráig induló, c) vasár- és ünnepnap előtti hétköznapokon pedig naponként 14 órától induló vonatokkal kell megkezdeni az utazást. A kedvezmény egy útra szóló félárú jegy váltásával vehető igénybe, de csak Budapest területén levő állomásokról Budapest területén kívül levő állomásokra.

Visszautazásnál a budapesti fejállomásokra 16 óra utánól a következő nap 9 óráig beérkező vonatokra érvényes a kedvezmény. A visszautazásnál is külön féljegy váltandó a Budapest területén kívüli állomásokról Budapest területén levő valamelyik állomásra.

3. Teherárú szállításra (elsősorban csónakokra) is rendszerezte a HÉV. Budapest—Visegrád és Budapest—Ráckeve viszonylatban különleges kedvezményt, az esetben, ha a cserkész-társadalom a hajón való csónakszállítással szemben a HÉV. igénybevételét favorizálná.

Helyreigazítás. A Jamboree Emlékalbumban szereplő táborok felírásai, illetve a szövegben történt utalás a halasi tábor kapunál helyesen *csongrádi*, a kiskunhalasi bicskás kapunál helyesen *somogyi bicskás* kapu.

Tekintetes Kiadóhivatal! Tisztelettel értesítem, hogy csapatunk mindazon cserkészeinek, akik a Magyar Cserkészre, Vezetők Lapjára és Fiala Magyarorságra, vagy a fentnevezett lapok bármelyikére előfizet, 50%-os előfizetési segélyt nyújtunk. — Kívánom, hogy példánk minél több követőre találjon. Jó munkát!

Ráczkevy Eötvös Sándor,
919. sz. cs.-cs. parnok.

Megjelent az első magyar farkaskölyök énekiüzet! Kottával és szöveggel 31 nótát tartalmaz. Az énekesfüzet ára mindössze 40 fillér, ha valamely csapat 10 darabot rendel egyszerre, úgy 4 pengő helyett csak 3-50 pengő. Kapható: a Cserkészboltban, az I. cserkészkerületben (pénteken d. u. 4—5-ig), valamint a BIK Farkashad otthonában, Budapest, II., Zárda-u. 4. (Postai rendelésnél 10 fillér felár.)

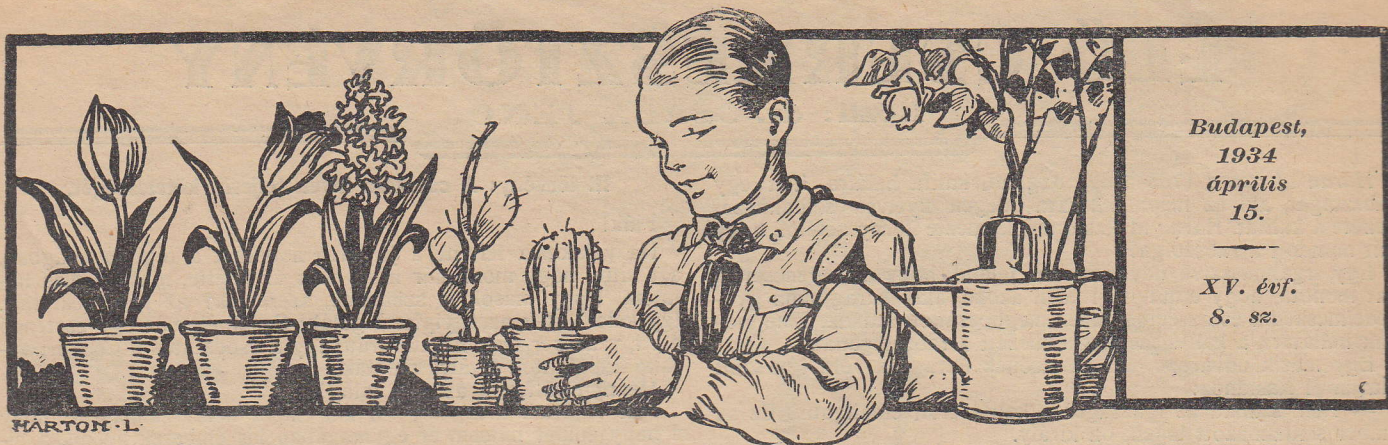
Balatonon lévő 2 személyes vitorlás kajakomat, melynek vitorlafelülete kb. 12 m², a nyár folyamán bérbeadnám. Máté György cst., Kaposvár (Megyeháza).

III. Román Nemzeti Nagytábor. A román cserkészszövetség az idén, július 5—30. között rendezi harmadik nemzeti nagytáborát. Ezúttal a Fekete-tenger partján levő Constanza közelében, a tengerparton rendezik a táborát, melynek két elődje 1930-ban Piatra Neamt-ban, 1932-ben pedig Nagyszebenben volt. Ennek a tábornak már helyi jellegénél fogva is adottsága, hogy a vízcserkészek fognak előtérben állani. Éppen ezért a román vízcserkészeknek első közös nagy összejövetele is itt lesz.

A tábor II. Károly király védnöksége alatt áll. — Közelebbi részletek a Külügyi Hivatal útján tudhatók meg. — Jelentkezés május 15-ig.

Kinek volna egy jókarban lévő őrsi sátra eladó? Értesítés a következő címre küldendő: Csizsár Károly, Budapest, VII. ker., Erzsébet királyné-út 86., f. 1.

APRÓ HIREK.

MARTON-L.

Budapest,
1934
április
15.

XV. évf.
8. sz.

MAGYAR CSERKÉSZ

A LILIOMOS IFJÚSÁG LAPJA

Szabadba fiúk, a nap arca nevet
Ott pezsdül a friss, tüzés élet!

Tempó!...

Kint voltál a husvétii osztrák-magyar meccseken? Lázas izgalommal hajtottad te is győzelemre a magyar csapatot? A te hangod is ott csengett abban a hömpölygő, földet rázó hangáradatban, amely hol „Tempó! Magyarok!”-üvöltéssel kergette támadásra a mi csatárainkat, hol Sárosi Gyurka nevét becézte és újongott, kacagott, majd meg a rémület staccatojában vágódott ketté hirtelen, amikor Sindelar rohamozta a magára hagyott magyar kaput? . . . Ugy-e, érezted, micsoda mindent elsodró vad erő az, ha sokezer ember mind egyet akar és azt az egyet nagyon akarja? . . . És micsoda győzedelmes, ellenállhatatlan ütem az, amikor maga ereje tudatában — „Tempó, magyarok!” — rohamra indul egy elszánt, felkészült, fürgé csapat? . . .

Hát gyerekek, valami ilyet a magyar cserkészletbe! Tavaszi tempót, új ütemet, ellenállhatatlan egyet-akarást! Képzeljétek, micsoda roham lesz az, ha a negyvenézer magyar cserkészfiú mind egyet akar és azt az egyet igen nagyon akarja: jamboree után mélyebb, igazibb, fiúsabb, vadabb cserkészletet! Két éven át ránk feküdt mindent elnyomó hatalmával a jamboree; ezalatt magunk nem éltünk, hanem az egyetemesebb cserkészlet szolgálatában oldódott fel egész cserkészletünk. Most a jamboree emléke messze jár, mindent elintéztünk, liquidáltuk minden idők legnagyobb magyar cserkészvállalkozását, és most ránk nevet a tavasz, megcsiklandozza arcunkat, szívünket az új szellő, simogat az új nap-sugár, integetnek új lombok és hívnak új dalok . . . No most, „Tempó, magyar cserkészek!” Micsoda hajrát diktálunk magunknak!

Azok, akik az őrsvezetői táborát végigcsinálták, már szimatot kaptak az új hajrából! Ők járjanak az élen! És azután csapatok és őrsök és egyes fiúk, hajrá! Most önmagunkért, a magunk gyönyörűségéért lehet újra táborozni, játszani, magunk szájaize szerint cserkészletet csinálni!

Ne várd a parancsnok úrtól, tiszteltől a tempót; azt neked kell diktálnod. Ők adják majd a nyersanyagot, adják az irányítást, de a cserkészletet te csinálod, annak tempója a te fiú-tempód! Tíz év előtt és húsz év előtt a fiúk indultak meg és mi mindnyájan, felnőttek, övelük futottunk versenyt, és átvettük az ő tempójukat és kielégítettük kívánságaikat és az igazi magyar cserkészlet abból született, hogy a magyar fiú nagyot akart, sok mindent akart, fiúsat, vadat akart és ezt nagyon akarta és a felnőttek eljöttek és lehetővé tették neki mindennek megvalósítását. Elejétől fogva a fiúk diktálták a tempót, ezért is lett a cserkészlet olyan egészen egyedülállóan érdekes és szép. Hát most is így legyen! Belefeküdni a tavaszba és akarni sokat és szépet és nagyot a magatok kis körében és önmagatokért! Cserkészlelmények, őrsi élet, nagy feladatok megoldása, versenyek, intim táborok, kirándulások, munka, játék és öröm, öröm, sok boldog, zavartalan, fiatal öröm: hamisítatlan önmagunk-cserkészete!

Meggyorsul az élet a csapatokban, új tervekkel, új ütemben végeznek tavaszi munkát az őrsök, erőtől, tervektől, friss örömtől duzzadó fiúk indítják rohamra a megfiatalodott, magára talált magyar cserkészletet!

Hajrá! Tempó, fiúk! Magyar cserkészlet! Tempóóó!!! . . .

ÉLŐ CSERKÉSZTÖRVÉNY

Közli: dr. CSABA JENŐ

Harun al Rasid (765—809) bagdadi kalifa halálra ítelt egy rabszolgát, aki az ítélet hallatára idegen nyelven szidalmazni kezdte a kalifát. Harun al Rasid megkérdezte környezetétől, hogy mit mondott a rabszolga?

Egy irgalmasszívú udvaronc azt felelte, hogy a szerencsétlen azt mondta, hogy a túlvilági éden azoké, akik haragjukon győzedelmeskedni és az embereknek megbocsátani tudnak. Eme szavak hallatára a kalifa megkegyelmezett a rabszolgának.

Egy másik udvaronc, aki az elsőnek haragosa volt, így szólt Harun al Rasidhoz:

— Nem szabad az igazságot a kalifa előtt elhallgatni. Ez az ember szidalmazott téged, óh király.

— Az a hazugság — szólt akkor a kalifa —, melyet az előtted szóló mondott, kedvesebb előttem, mint az az igazság, melyet te mondasz, mert az ő szándéka az volt, hogy jót cselekedjék, te pedig rosszat akartál cselekedni.

És elűzte az udvaroncot udvarából.

Erzsébet, Portugália királynője, a szegények iránt tanusított nagylelkűsége által tűnt ki. Alamizsna kiosztásánál egy apródot használt, aki kiválóan buzgó volt.

A király egyik inasa irigykedett erre és azon tünődött, hogyan árthatna neki.

Amint egy alkalommal vadászaton volt a királlyal, megrágalmazta a királyné apródját. A király hitt szavainak és magához hívatta a mézskökemencék főfelügyelőjét, kinek így szólt:

— Holnap küldök egy szolgát a mézskökemencéhez, azon kérdéssel, teljesült-e parancsom. Amint megérkezik, vessétek őt a mézskökemencébe.

Másnap reggel magához hívatta a király a királyné apródját, megparancsolta neki, hogy menjen ki a mézskökemencékhez és kérdezze meg, teljesítették-e a parancsát.

A fiú minden gyanu nélkül indult útnak. Templom mellett vezetett útja, hol éppen szentmisére harangoztak. Bement és végighallgatta a szentmisét.

Ellensége már nem bírt tovább várni, örömittasan utána sietett a mézskökemencéhez, azon kérdéssel:

— Megtörtént-e a király parancsa?

Alighogy kiejtette ezen szavakat, rárohantak a szolgák, megfogták és a mézskökemencébe dobták. Hiába szabadkozott.

Ezután érkezett a királyné buzgó apródja és szintén kérdezte, teljesítették-e a király parancsát. A szolgák igenlő választ adtak és mindent elbeszéltek neki.

Isten uja. (Schiller ezt felhasználta: „Der Gang zum Eisenhammer” című költeménye megírásánál.)

Az igazságosság az erényeknek az a határvonala, amelyet mindenki köteles szem előtt tartani. Ami fölötte van: törekvés a tökéletességre. Ami alatta van: bűn.

II. törvény: A cserkész híven teljesíti kötelességét.

Fiúk!

Ha valakinek felvitte a jó Isten a dolgát a régi jó világban, azt hitte, hogy most már nincs más úr felette, nincsen más hatalom. Hogy mások is születnek, szeretnek? az nem neki fájt. Így keletkeztek az egyiptomi gulák; Szentpétervár egy esztendő alatt, százezer ember élete árán; így a csodálatos középkori várak; káprázatos királyi paloták.

Mennyit változott azóta a világ!

Már rájöttek arra, hogy a kis ember nem szalmaszál; hogy a nagy ember mitsem ér egymagában kis emberek nélkül, a híres ember a névtelenség nélkül, az erős ember a gyengék nélkül. A nagy világháború után már nem a vezéreknek, hanem a névtelen katonáknak emeltek emléket. Előtte mindenki kalapot emel. Előtte mindenkinek eszébe jut az az egyszerű kis ember, az a porszem, az a szalmaszál, aki csak része volt a nagy egésznek, de aki mégis csak hozzásegítette a nagy egészet a sikerhez azáltal, hogy becsülettel elvégezte a maga részletmunkáját; így vitte előbbre a világot Isten útján.

Becsülettel végezte el a maga részletmunkáját: cserkésznyelven annyit jelent, hogy híven teljesítette a kötelességét. Így emelkedett Istenhez, így lett hatóerő környezetében, így lett példakép a történelemben. Miért? Pusztán azért, mert teljesítette kötelességeit, melyekkel I. Istennek, II. hazának, III. felebarátainak tartozott.

— Teljesítette kötelességeit Istennel szemben az az öreg úr annak a földbirtokosnak a lakomáján, amikor a házigazda azt indítványozta az étkezés végén, hogy feketére talán levonulhatnának a kertbe, s az öreg úr kitérő mozdulatot tett.

— Van valami mondanivalója? — kérdezte a házigazda.

— Csak nagyon rövid — jelentkezett az öreg úr. — Az Atyának és Fiúnak és Szentlélek Istennek nevében. Aki ételt, italt adott, annak neve legyen áldott! Amen.

Sokan nevetésben törtek ki. Azonban a házigazda melegen kezeltfogott vele.

— Tiszteletl! köszöntöm, uram. Ön teljesítette kötelességét.

*

V. Károly császár misét hallgatott, mikor jelentették neki, hogy egy idegen uralkodó követe érkezett meg és az sürgősen akar vele beszélni.

A császár nem kelt fel imázsámoljáról, hanem halkan visszazólt a kamarásnak:

— Mondd meg neki, hogy jelenleg magam is kihallgatáson vagyok.

Éz az ember híven teljesítette kötelességét...

LEVÉL ÖCSIKÉHEZ.

Megjöttél a husvétii vakációról, öcsike.

Arcodon az édesanyád csókja, ruhádon áldott keze simogatása, barna kis kezeden édesapád búcsú-kézzorításának melegsége. Amint elém álltál ragyogó szemekkel, mosolygó arcoddal, magad voltál a keresztény családi otthonnak legdrágább, legszebb kis virága.

Leültél a szobámban és egyszerre elfanyalodott arecal azt mondtad: Nem is volt érdemes hazamenni! Nem volt semmi szórakozás, csak ültünk, beszélgettünk, rádióztunk, együtt voltunk. Olyan unalmas volt!

Öcsike, értsünk szót. Két nagy dolgot elfeledtél. Figyelj rám, elmondom. I. A husvétii vakáció nem csak a te ünneped, hanem édesanyádé, édesapádé, kis hugocskádé, öcsikédé. Neked nagy élményeket ad a vakáció: nincs iskola, utazol messze földre, otthon kényeztetnek, szeretnek, rengeteg változatosság, újság, sok apró öröm. Szüleid számára egyetlen nagy ajándék: hogy tíz napig megint otthon van, övék a kis fiúk. De számukra ez az egy többet ér, mint neked a te ezer más öröme. Ne feledd el, hogy ajándék vagy a szüleid számára! Édesanyád legboldogabb percei azok voltak, amikor „nem volt semmi szórakozás, csak ültetek, beszélgettetek, együtt voltatok”. Mert ilyenkor ő téged nézett és a szíve ünnepelt, kacagott. Adtál-e sok csendes öröm-órát az édesanyádnak?

2. Majd ha elsuhannak fölötted az évek, szürkülni kezd a haj a halátékon, és sokszor hiába keresed az éjszakai álmot, amely ma még olyan hűsleges pajtásod, akkor megérted, öcsike, hogy mennyi erő, boldogság, csodálatos szépség van ebben a szóban: „együtt vagyunk”. Elsuhannak az évek és bizony hamarosan úgy lesz, hogy, ha találkozni akarsz a családod tagjaival, akkor először ki kell menned a temetőbe és ott imádságban elsuttogni, hogy: Édesanyám! Édesapám! — aztán messze, más városba, ki tudja, talán más országba levelet írni öcsédnek, hugódnak; aztán, ha néhányan összejöttök, akkor találgatni, hogy hol lehet most a negyedik testvér, meg az ötödik... Te, öcsike, ha a husvétii vakációban igazán semmi más nem történik, minthogy az egész család együtt van és ültök és beszélgettök, akkor máris megkaptátok a jó Istentől a legnagyobb ajándékot, amit családok egyáltalában kaphatnak! Beszélgető, csendes együttlételet tanul meg szeretni és olyankor, ha úgy együtt ül a család, halkan szól a rádió és édesanyád keze a fejedet néha végigsimogatja, olyankor el ne feledd azt mondani magadban: Jó Krisztusom, köszönöm, hogy ilyen szép órát, igazi csendes örömet adtál nekem!

Öcsike, érdemes volt a husvétii vakációban otthon lenni! Semmi történést nem hozó, együtt töltött csendes órákban szövődnek az ember legszebb élményei, amelyekből később a legdrágább emlékek érlelődnek.

Ugy-e, megértettél? Ugy-e, szeretni fogod az otthon töltött eseménytelen, unalmas órákat?

Ólél a

Magyar Cserkész.

Szelek ura — Ember!

Február hó 11-e vasárnap. Még benne járunk a télben, a hegyeken fekszik a hó. Az erős, 14—16 méter másodpercenkénti sebességű északnyugati szél vonítva száguld a budai hegyek felett, tépázza a kóspasz faágakat. Téli idején nem szokás őrni a vitorlázó repülést. Mégis a cserkészrepülők hangárjában, fenn a Hármashatárhegyen nagy a sürgés-forgás. A gödöllői Jamboreeról jól ismert „Karakánt“, melyet a 13-as Ezermester-cserkészek építettek meg, és a „Jamboree“ nevű gyakorlati vitorlázó repülőgépet készítik elő gondos kezek légi útra.

A „Karakán“-nal a mai napon külön céloim volt. A „Vitorlázó repülést tanulmányozó nemzetközi bizottság“ ugyanis egy úgynevezett „teljesítményjelvényt“ adományoz kitüntetésül mindazon pilótáknak, kik motor nélkül legalább 50 kilométer távolságot, 1000 méter magasságot és 5 óra időtartamot tudnak elérni. Természetes, hogy minden vitorlázó pilótának leghőbb vágya, hogy mellén ott lehessen az ezüst tölgyfakoszorús teljesítményjelvény.

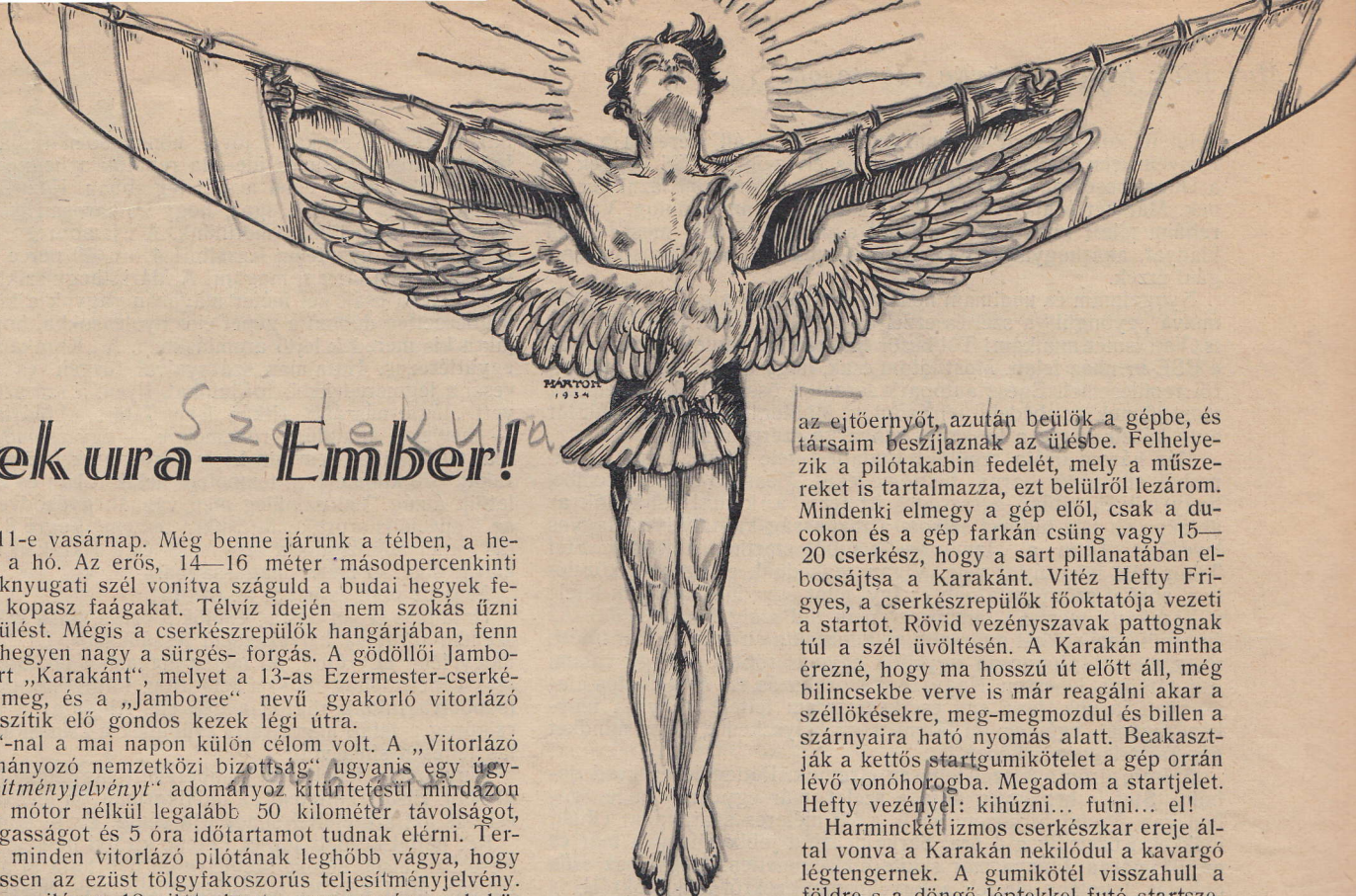
Idáig az egész világon 18 pilóta kapta meg csupán, ezek között azonban nem volt egyetlen magyar sem! Az egyéni ambíciók kívül — amely minden sportembernél természetes — még erősebb mértékben ez a körülmény sarkalt most engem. A teljesítményjelvényesek sorában akartam végre egy magyar eredményt, mégpedig magyar cserkészrepülő eredményt elkönyvelni.

Az 50 kilométer távolság és az 1000 méteres magasság — a két nehezebbik követelmény — már duplán birtokomban volt 68 és 84-8 kilométerrel, illetőleg 1840 és 1030 méterrel a Jamboree óta. Csak a legkönnyebb, az 5 órás időrepülés hiányzott még. A cserkészrepülők idáig nem rendelkeztek megfelelő hangárral, tereppel és gépekkel, valami mindig hiányzott e három követelmény közül, ami szinte fátumszerűen megghiúsította időtartamrepülésemet. Másról pedig, sajnos, nem volt módomban abszolválni az öt órát.

Most végre minden összekerült. Vízkeresztkor történt meg a hangárunk felavatása, azóta kellett várnom már, de végre ma mégis csak starthoz állhatok! Igaz ugyan, hogy szerencsétlen körülmények összetalálkozása folytán az utolsó két éjszaka összesen három órát aludtam csupán, nappal pedig alaposan dolgoztam a gyárban, de majd a jó magaslati levegő teljesen talpra fog állítani!

Már hozzák is cserkészársaim kifelé a hangárból a „Karakán“-t. Hatalmas oldalkormányán büszkén viseli a cserkészliliomot. A szél belekapaszkodik a húszméteres szárnyakba, tépázza őket, de nem bír velük; két tucat fiú is belesimpaszkodik a gépbe, nehogy az orkán felkapja és összetörje. A starthelyen erősen lefognak a Karakánt és meggyegyszer mindent végignézek.

Gondosan elhelyezem a magasságmérő műszert, a „barrografot“, azután az ennielót raktározom el, termoszüvegben forró teát, meleg sálakat és kesztyűket és más egyebet, mikre ily téli légi kiruccanásnál az embernek szüksége lehet. Felcsatolom hátamra

az ejtőernyőt, azután beülök a gépbe, és társaim beszájznak az ülésbe. Felhelyezik a pilótakabin fedelét, mely a műszereket is tartalmazza, ezt belülről lezárom. Mindenki elmegy a gép elől, csak a duccokon és a gép farkán csüng vagy 15—20 cserkész, hogy a sart pillanatában elbocsájtja a Karakánt. Vitéz Hefty Frigyes, a cserkészrepülők főoktatója vezeti a startot. Rövid vezényszavak pattognak túl a szél üvöltésén. A Karakán mintha érezné, hogy ma hosszú út előtt áll, még bilincsekbe verve is már reagálni akar a szélökésekre, meg-megmozdul és billen a szárnyaira ható nyomás alatt. Beakasztják a kettős startgumikötelet a gép orrán lévő vonóhorogra. Megadom a startjelet. Hefty vezénnyel: kihúzni... futni... el!

Harminckét izmos cserkészkar ereje által vonva a Karakán nekilódul a kavargó légtengernek. A gumikötél visszahull a földre s a döngő léptekkel futó startszerkezettel feje felett szabadon száguld felfelé a gépmadár. A pilótakabinban az első másodpercek után már megindul az élet. Az eddig mozdulatlan műszereket — a pilóta hű tanácsadóit — elindítja a légáram sebessége, a mutatók kilendülnek és tudtul adják, hogy minden rendben van. A barrograf egyetlenesen kegyeg a fejem mögött, de nehezen hallom, mert kívül sítolva bömböl a száguldó légáramlás.

A „Karakán“ szépen emelkedik, hamarosan 200 méter magasságban vagyok a hegytető felett. A Hármashatár 497 méter, így tehát a tenger színe felett 700 méteren vagyok. A levegő nyugtalan, a szél elég sebes, de könnyen megy a repülés, habár eleget kell dolgoznom. Az első negyedórában már érzem, hogy túl melegen vagyok öltözve. Igyekszem bőrkabátomat — amennyire az ejtőernyő hevederei engedik — kigombolni és a ruházatom zippzárait lehúzni.

Lefelé is figyelek, hogy mikor startol utánam a „Jamboree“. Mintegy fél órával a startom után látom, hogy hozzák ki a hangárból. Végre! Már fadarabokra irtam üzenetet és ledobtam, hogy jöjjön valaki utánam fel, mert jónak találok a szelet. Sajnos, a heves légáram úgy elsodorta ezeket, hogy a lenn állók, habár látták őket repülni, megalálalni nem tudták sehogyan sem.

Hátszélbe fordulok és a hidegkúti völgy felől mintegy 150 kilométer talajhoz viszonyított sebességgel átrohanok a starthely felett, majd ismét visszamegyek szél ellen Hidegkút felé. Közben startol a „Jamboree“ Heftyvel a kormányon. A szél mintha csak ezt várta volna! A nyugodtabb áramlás hirtelen lökésessé, „löésé“ válik és sebessége is megnő. A Karakán vad kán-kántáncot jár a levegőben. Olyanokat lök belém, hogy üléssem támlája eltörik, és egész repülésem alatt két szétfeszített könyökömmel tartom magam egy törzskeretre támaszkodva. Az erős munkában úgy kimelegszem, hogy vastag bőrkesztyűimet le kell vetnem és pusztá kézzel repülök tovább. (Egy februári repülésről az embernek általában más fogalmai vannak!) De még ez is kevés! Le a szemüveggel és a bőr-pilótamaszkkal. Felcserélem a kis svájci cserkészrepülősapkával.

Aggódva figyelem a „Jamboree“ repülését. Ez a szél túl erős gyakorlati gép számára. A hatalmas Karakán pilótakabinjában teljesen biztosan érzem magam, akárhogy tombol az orkán odakinn és akárhogy döntögeti a gépet. A kormányok minden körülmény között teljesen megbízhatók. De a „Jamboree“-nak ez a szél már nem való. Mégis csak mintegy 40 perces vitorlázás után szállt le vele Hefty. Hja! Vérbeli pilótának nehéz lenni maradnia, ha a feje felett a magasban gépet lát!

A szél sebessége mind jobban nő, a Karakán is mind magasabbra emelkedik. Elérem az 1000 métert. Teljesen szél ellen fordulva állok, mégis hátrafelé visz a áramlás. Nyomom a gépet, sebessége fokozódik, végre 110 kilométernél megszűnik a hátrálás. Itt fenn ebben a rendkívül sebességű szélben nagyon nyugodtan repül a gép. Mintha egy helybe oda lennék szegedve, körül-

belül fél óra hosszat ugyanazon pont felett áll mereven a gép. Kényelmesen elnyúlok az ülésben és élvezem a pillis hegycsúcs és a Duna mesés panorámáját. Érzem, hogy a sarkaim fájni kezdenek. Már két órája repülök, kezd unalmas lenni a dolog. Vastag ruháim miatt kivettem az ülésből a párnát, ennek most érzem hiányát, akárhogy helyezkedek el, mind jobban fokozódó sajgást érzek.

Nyugalمام és unalmam nem tartott már sokáig. Két és fél óra múlva „gyöngül” a szél és ezzel egyidejűleg ismét jönnek a lökés. Van ismét munkám! Többször hátszélbe fordulok és átrepülök a BSE-menház felett. Most látom csak, hogy mennyien nézik lentről repülésemet. Egész autópark sereglett össze! Dél már elmúlt, most jönnek az ebédelni felelők. Minduntalan újabb miniatűr autók kúszik végig a keskeny, kanyargó serpentinúton.

Már három órája repülök! Budapest felé nézve, látom a városból elhúzó barna füsttömegeket. Most jut csak eszembe, hogy milyen kitűnő egészséges itt fenn a klíma! Kihajolok az ablakon és tele tödővel szívom a magasság kristálytisza fagyos levegőjét. Lenn a „Jamboree“-t újból starthoz állították. Stef Tibor jött fel ezúttal velem. Vigyan repkedünk el egymás közelében, sokkal szórakoztatóbb ez így, mint egyedül. Nyomom lefelé a Karakán, mert a „Jamboree“ nem tud idáig felemelkedni. Az én repülésem sokkal gyorsabb, minduntalan elrohanok Stef fölött, vagy mellett. Gondosan figyelek egymás röptét, nehogy valami összeütközés lehessen. Nagyszerű szórakozás ez! Meglehetősen alacsonyan járunk, lenn egy cserkészársam felfelé irányítja fényképezőgépet, egészen jól látom. Ugy helyezkedik, hogy mindkét gép rajta legyen a képen.

Örömré ürröm! A szél teljesen elromlik. Rettenetesen kezd dobálni. Stef is keményen állja a szelet, már egy órája a levegőben van. Vadul birkózom én is a 20 méteres szárnyakat cibáló lökéssel. Közéledik a 4 óra. Sarkaim mind jobban fáznak már és az üléspárna hiánya már szinte elviselhetetlen. Még jó az erős dobálás, legalább eltereli a figyelmemet ezekről a dolgokról!

Mi ez? Lesujtva konstatoálom, hogy — émelegni kezd a gyomrom! 1918 óta repülök már, 1916 óta vagyok cserkész — és sok táborozás főztjéből is ettem, de ilyesmi még nem történt velem! Leveszem a sapkámat és kidugom a fejemet a februári klímába. Ez használ. A légáramlás jeges borogatása két perc alatt kikúrál és nem kellett szégyent vallanom!

Ej, de lassan múlik az idő!

Négy és fél órája vagyok a levegőben már, 30 perc hiányzik csak a teljesítményjelvényhez! A szél is érzi úgylátszik az eljövő pillanat fontosságát, a lökés kezdenek elmaradni.

De jaj! A lökés színésével a szél is gyengülni kezd! Stef mélyre merül a „Jamboree“-val és a „Karakán“ sem mutat nagy kedvet az emelkedéshez. Míg a „Jamboree“-t fenn látom, addig nincs

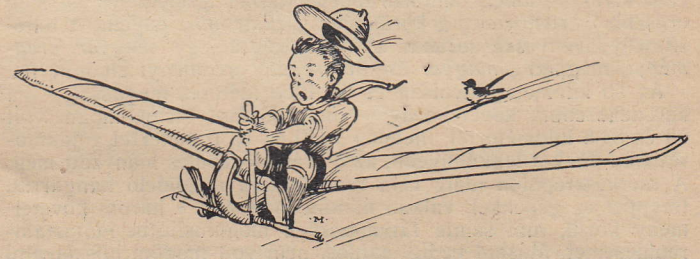
baj, mert a „Karakán“ jóval könnyebben tudja tartani magát. Lejövök alacsonyra és ide-oda repülök a hegyek előtt, „kitapogatom“, hogy hol emel a szél legjobban. Közben a „Jamboree“ nívója alá is kerülök, igaz, hogy hamarosan ismét föléje emelkedem. Minden hiába, merülünk. A „Jamboree“ 1 óra 15 perces repülés után kénytelen leszállni! 4 óra 40 perce repülök már és én sem bírom tartani magam! A Mária-hegy sziklás lejtőjére megyek. Néha csak két méter magasban vagyok a kövek felett. Kétségbeesetten dobom a gépet éles nyolcasokba, hogy belül maradjak a kis meredek lejtő áramlásában. A „Karakán“ mintha velem együttérezne. Hatalmas szárnyaival fűgén és szolgálatkészen veszi a legmeredekebb fordulókat. Ilyen, a szó szoros értelmében vett „légtornászást“ ritkán lehet látni! A Mária-hegy szikláin, — melyeket állandóan rohamozok — egy csomó kis cserkész és diák ül, eszükbe sem jut, hogy félrekapják fejüket, mikor a „Karakán“ 70 kilométeres tempóban nekik rohan és 2—3 méterre felettük átzúg. Valószínűleg meg vannak győződve róla, hogy ezt az ő speciális szórakoztatásukra teszem! Végre 8 perces „földolás“ után felerősödik a szél ismét és a Karakán megegyeszer felemelkedik 750 méter magasságba.

Még tíz perc és betelt az öt óra!

Hatalmas ívben hátra repülök a csúcs alatti katlanba és széllel szembe fordulva helyezkedem leszálláshoz. Öt fiatal cserkészfiú megy lenn egy úton, 30 méter magasból lekiáltok, hogy fogják le a gépet, nehogy a szél felborítsa földreérés után. Mindenüket ledobálva futnak rögtön a gép elé. Alighogy a csúszótalp alatt csikorog a talaj, máris rajta csüngnek a „Karakán“-on. A leszállás teljesen síma volt.

Kinyitóm a fedelet és gémberegett tagjaimmal kimászom az ülésből. Első tekintetem az oldalkormányon levő cserkészliliomra esik és azt szeretettel simogatja végig. Ez jó munka volt!

Két héttel később József Ferenc királyi herceg, mint a Magyar Aero Szövetség elnöke személyesen nyújtotta át a nemzetközi bizottság által küldött teljesítményjelvényt. Büszke voltam rá, hogy ezt cserkészrepülő érte el első ízben szeretett Hazánkban!
Rotter István.

Tavas a hegyek között.

Kevés oly nagyszabású élmény lehet, mint a természet ébredését a magas hegyek között átélni. A tavasz az alpesek közé jóval később vonul be, mint nálunk. A fő sí-szezon, akár hiszitek, akár nem: március és április. De másrészt első jelei korábban mutatkoznak, mint a mi tájainkon. Így a tavasz a téllal, sőt részben a nyárral egyidőben látható. Míg a hegyek csúcsán a perzselő napsugár leégeti, barnára süti a turistákat — a magasabb oldalakon remek hó várja a sífutókat —, lenn a völgyben virít a rét, a korai alpesi virágok milliárdjai bújnak elő a mezőkön és hirdetik az új életet.

A tavasz azonban nemcsak örömet, de veszélyt és rombolást is jelent. Betörését a fön nevű meleg szél jelzi. A napokon át tartó langyos légáramlat indítja meg a komoly olvadási.

Amit a napsütés magában nem bír elérni, — a szél órák alatt elvégzi. Lehelletére szinte szemmel láthatóan tűnik el a hó és a magasabban fekvő menedékházak környéke is csupa barna folt (l. képek a boríték második oldalán). Az olvadás megduzzasztja a patakot. Óriási vízmennyiségek zúdulnak a völgyek felé. Patakok, fo-

lyók megáradnak és jaj az emberi településnek, ha nem védekeznek idejében a víz óriási ereje ellen. A hegyilakó tudja ezt jól. Sok helyütt még a hidakat is felszedi a tavaszi ár idejére, s nem egyszer kell házat újraépíteni, földjét felhordani a vízközta kár miatt.

A magasabb régiókban esett több méter magas összefagyott hótömegek azonban nem várják be csendesén, míg rájuk kerül a sor. Meglazulva a meleg szél hatása alatt, mindent elsöprő hógörgetégek alakjában omlanak le a meredek lejtőkön. Ilyen lavinának azután nem jó útjába kerülni. Némelyik több kilométer hosszú szakaszt is eltémet, a leomló hótömegek kisebb háznagságú összefagyott tömbök, melyek mindent elsodornak, ami útjukba kerül. Nagyobb lavinák sziklákat, fákat, egész erdőket, házakat, sőt falvakat vihetnek magukkal. Erejükről alföldi embernek alig lehet fogalma. A küzdelem ellenük egyik legnehezebb munkája a hegylakónak. Csak hosszú években át rendszeresen folytatott fásítás, védőgátak emelése segíthet. Fontos utak, vasutak egyes szakaszai fölé védőtetőket építenek, de legbiztosabb a veszélyes helyeket teljesen elkerülni. A tavaszi lavinák egyetlen jó tulajdonsága ugyanis, hogy nem alattomosak. Évről-évre pontosan ugyanazokon a helyeken mennek le és a langyos idő beálltával biztosan lehet velük számolni. A tiroli nevet is ad mindegyiknek és illő tisztelettel emlegeti. A tapasztalatokat utak, vasutak tervezésénél figyelembe kell venni és ezzel elejét veszik a biztos katasztrófáknak.

Míg odafenn a természet megújítása ilyen romboló erőket szabadít fel, — lenn a napos déli oldalakon a hótakaró elmúltával megjelennek az apró *crocus*-ok milliói. E kicsi harangocskák első hírnökei a tavasznak és nyomon követik őket a többiek. Még a hó el sem tűnt, nyújtogatják már fejcsékéjükét és újabb fehér-sárga szőnyeg vonja be a mezőket. És a napsugár megindítja a tavaszi munkát, az új életet!

Kunfalvi.

IBOLYÁK

Gyönyörű szép, verőfényes tavaszi nap volt. A kalendáriumok fedőlapjain ez az évszám állott: 1920. Jelentőségteljes esztendő a magyar cserkészlet történetében. Ebben az évben vett nagy lendületet a világégés és a forradalmak után a lilimos hadsereg szervezkedése. Kint, Kőbányán, mi is megalakítottuk kis cserkészcsapatunkat. Egyelőre csak heten voltunk. Hat újonc és én, aki egy személyben őrsvezető, segédtsízt és parancsnok voltam.

Kedves, hat, kerekarcú, mosolygós képű kis polgárista fiú vonult ki velem ezen a ragyogó márciusi napon a budai hegyek közé, a természet bontakozó ölébe, parányi kis őrszászló alatt.

A fogaskerekű pálya mentén igyekeztünk fölfelé a Svábhegyre. Mellettünk kocogott el a rádlikerékkel ellátott asztmás kis masina, a meredekebb lejtőn kétségbeesett köhögéssel, fulladásos szuszogással.

A pálya mentén, a domboldalban, ibolyatelepek halványkék, illatos virágai mosolyogtak reánk.

— Parancsnok úr! Szedhetünk ibolyát? — kérdezte az első pihenőnél a kis Lajcsi.

— A cserkész szereti a virágot! — feleltem.

Erre aztán szótlánul, csendben megindult az ibolyázás. Alattunk a völgyben autók száguldottak a Hűvösvölgy felé, fenn a magasban pacsirta énekelt.

Mire delet harangoztak, fennjártunk a Svábhegy tetején s egy nagy gyepes térségen pihenőt tartottunk. A hatalmas ibolyacsokrokat a fiúk gondosan összekötözték, azután előkerült a hátizsákból a kenyér, szalonna, a kulacsból a tea és vidáman falatoztunk.

— Kinek viszed az ibolyát, Lajcsi? — kérdeztem a legkisebb fiútól.

— Édesanyámnak. Nagyon szereti a virágot. Ha hazaérekem, vázába teszem és odacsempésem az éjjeliszekrényére. Igen fog örülni.

— Derék fiú vagy, Lajcsi! — mondtam. — Látom, hogy szereted az édesanyádat. Jó cserkész lesz még belőled. És te, Misi, kinek viszed a tavasz első üzenetét?

— Sajnos, nekem már nincsen édesanyám. A sírja is messze van innen. De odahaza az almáriumon ott van a képe berámázva, üveg alatt. Én odateszem, az anyám képe elé. Illatozzon ott, amíg elvirul.

— Szép és kedves gondolat! — szoltam elismeréssel. — Hát te, Imre?

— Én odaadom a kis hűgomnak. Vigye el a tanítónéninek. A tanító néni nagyon szereti a hűgomat.

Helyeslőleg bólintottam. — Nos, Tóni! Neked mik a terveid a szép nagy csokréttáddal?

— Nekem, parancsnok úr? Semmi tervem nincsen. Én a virágot magam is szeretem. Az egész család virágkedvelő. Léteszem kis szobám asztalára, friss vízzel meglocsolom és mindnyájan élvezzük szép színet és üde illatát.

A Pistit is megkérdeztem. Ő egy kedves öreg nénikéjének szánta, aki betegen fekszik már hetek óta. A Pali viszont az otthonnak szánta:

— Ugy sincsen friss virág a cserkészotthonban — mondotta.

Játék, nóta, majd ismét játék következett a tágas térsé-

gen. Végre alkonyodni kezdett. Sorakoztunk, majd a déli lejtőn a Farkasrét felé ereszkedtünk le a villamos végállomáshoz.

A félhomályban végimentünk a temetőn, az elköltözött hívek csendes nyugvóhelyén. Már közeljártunk a kijárat-hoz, amikor egy siron friss, nemzetiszín szalagos koszorút találtunk. A keresztben ez a felírás volt:

„Erdődi Ödön.

† 1919. június 24.“

Megállítottam az őrsöt.

— Fiúk! Tudjátok ki volt Erdődi Ödön?

— Nem! — hangzott a válasz.

— Erdődi Ödön budapesti polgáriiskolai igazgató volt, aki a nemrég lezajlott kommunizmus idején fegyvert ragadott a hit és haza ellenségei ellen s a Ludovikában utolsó lehelletéig küzdött, mígnem a vörös terroristák válogatott kínzások közt megölték.

A fiúk komoly arccal felfigyeltek.

— Nos, fiaim, amikor arról beszélgettünk legutóbb az otthonban, hogy kiről nevezzük el csapatunkat, ti azt javasoltátok, hogy valamely nemzeti hősről, vagy vértanúról, akinek nevét kevesen ismerik, — hogy ezáltal megörökítsük az emlékét egy magyar hősnak, akinek tettei talán más-képp hamarosan feledésbe mennének.

A kis újoncok arca felragyogott.

— Legyünk Erdődi cserkészek! — szoltak egyszerre.

És ott künn, a hideg temetőben, a gyászos idők vértanú hősenek sírja mellett vettük fel csapatunk nevét.

Ebből a hat fiúból alakult meg azután a 20. számú Erdődi cserkészcsapat.

S amialatt megilletődve állottunk a nemzeti ügy vértanújának sírhalmánál, a kis Lajcsi leoldotta a cserkészbotjáról az édesanyjának szánt virágot s letette a sírra:

— Majd anyukának szedek a legközelebbi kirándulásakor.

Azután sorba letették a többi fiúk is szép csokraikat.

A magyar ügy mártírja illatos ibolyák alatt álmódott tovább felszabadult nemzetének szebb jövőjéről.

Noszlopy Aba Tihamér.

GÁZ!

E szó a háború előtt a gázlámpákban zöldesfehéren világító láthatatlan anyagot jelentette, vagy a léggömbök töltelékét. Ma nemzetközi konferenciák heves vitáinak tárgyát és egy elkövetkezendő háború legborzalmasabb, legöldöklőbb hatású és ennélfogva kétségtelenül a hadviselő felek részéről nagy előszeretettel alkalmazandó harcieszközt. Hiszen egy jól irányított gáztámadással tényleg „hetet egy csapásra” lehet ütni az ellenfélen.

Nem csoda, hogy a haditechnika jól berendezett laboratóriumokban erősen dolgozik a gáztámadás fegyvereinek tökéletesítésén és ezzel ellentétben — magától értetődőleg — az ellene való védekezésen is. Messzire vezetne a különböző gázok kémiai ismertetése, mert ma már óriási választék áll rendelkezésre; az egyszerű rémület-zavart keltő gázaktól a legalattomosabban gyilkolóig. Csak nagy általánosságban: Vannak *láthatók* és *láthatatlanok*, *ködszerűek*, zöldes, lilás és sárgás változatokban. Vannak, amelyek csak *könnyet fakasztanak* vagy egyszerű kábultságot, öntudatzavart és múló *rosszullétet okoznak*; azaz csak pillanatnyilag teszik az ellenfelet harcképtelenné. Ezek még a legártatlanabbak. A láthatatlan gázok között vannak teljesen szagtalanok is. A gázok nagy többsége azonnal hat, de van egy-két oly alattomos fajta is, amelyik csak órák mulva érezteti maró hatását. Nem minden gáz végzi a légzőszerveken keresztüli gyilkoló munkáját, van olyan is, amelyik belégzés nélkül támadja meg, *ruhán keresztül is a bőrfelület rostjait*, égési sebeket és sokszor egyenesen halálos pusztítást okozva. Az idegrendszert támadó gáz viszont sokszor évek mulva rombolja szét a szervezetet; van olyan katonája a világháborúnak, aki csak most, 15—20 évvel később, vakul meg a gáz támadásának következtében. Az egyik gáz csak fizikailag keveredik a levegővel, a másik kémiailag is. És még sokféle szempontból lehetne az osztályozást elvégezni, de ezen néhány vázlatos adat is elegendő talán ahhoz, hogy képet alkothassunk magunknak a gázháború technikájának hihetetlen fejlődéséről. Még csak annyit, hogy természetszerűleg minden gáz nehezebb, mint a levegő, mert ha könnyebb lenne, felszállana anélkül, hogy hőhőmunkáját elvégezné.

A támadás történhetik külön gázsórártályokból és a szél segítségével juttatja el az ellenfél a rendeltetési helyére. Ez a módszer azonban ma már kissé elavult, sok hátránya van, de kedvező körülmények között igen hatásos lehet. Ma már a *gázgránát* és a *gázbomba* a gáz legmegbízhatóbb szállítója. Ez semmi egyéb, mint egy erős falu tartály, melybe a gáz sűrítve, összepréselve foglal helyet. A *gránátot* ágyú lövi ki és az földre esve szétpattan, tartalma a gázok minden teret betölteni igyekvő terjeszkedési képességénél fogva pillanat alatt szétoszlik a környező terepen. A *gázbomba* teljesen hasonló, ezt repülőgép ejti le az alatta elterülő városra vagy ellenséges csapatokra. Ez

GÁZ!

utóbbi lesz előreláthatólag a gáztámadás legalkalmasabb és leginkább használatos módja.

Mert ennek „eredményessége”, „sikeres vállalkozás” esetén minden emberi képzeletet felülmúl! A múlt évben Angliában tartott a hadvezetőség egy nagyarányú hadgyakorlatot, melyen a légiflotta játszott a főszerepet és az angol generálisok megálapították, hogy „London e.pusztult, mind a nyolcmillió lakosával egyetemben”. Még szerencse, hogy csak gyakorlat volt, de mi lesz, ha egyszer addig játszik az emberiség a tüzzel, míg a gyakorlat a valóságban is bekövetkezik! A japánok és kínaiak mandzsuriai szereplése adott ebből is egyelőre kostolót.

A gáznak megvan még az a veszedelme, hogy nemcsak a harcosok katonaságát veszélyezteti, hanem a polgári lakosság életét is. Sőt a sötétben látók meg is jósolták, hogy a legközelebbi háború ismét „népháború” lesz, mint az ókor hadjáratai voltak, amikor a civil lakosság, asszonyok, gyermekek is pusztulni fognak, nemcsak a felfegyverkezett katonák sorai. És ezt ép a gáz idezi elő, melynek segítségével nyílt városok, sőt egész ország-részek lakossága is kipuhtítható. A lovagiasság, amely ezt megakadályozhatna, lassan távolodik a középkor homályába, hacsak új leket és szívet nem kap a modern emberiség.

A leszerelési konferenciák és a Népszövetség nemzetközi szerződéseikkel iparkodik a gázháborút megakadályozni és ennek generális veszedelmeit elhárítani Európa egeről. Ugyanakkor „ami biztos az biztos”, — mind több és több gondot fordítanak arra, hogy a polgári lakosságot is kitanítsák a „gáztámadás” alkalommal való viselkedésre és a gáz elleni védekezésre; a szervezett és kelő felszereléssel ellátott gázvédelmi állomások is települnek lassan a fontosabb és veszélyesnek látszó helyeken és városokban.

Különösen Franciaország, Oroszország és Németország fordít erre nagy gondot, már több „gyakorlatot” is tartottak egyes városok lakosságával. Képünk a brémai gázgyakorlat alkalmával készült, amelyen mintegy háromszáz ember vett részt, míg Bréma többi békes polgára kelő távo.ságról nezte az egyetemen kétségtelenül szenzácios látványosságot.

A gáz különböző színű ködök alakjában jelent meg, minden szín más és más veszedelmes gázt jelképezett; a mentőcsapatnak azután ennek megfelelően kellett segélyben részesítenie a „gázzónába” került embereket. A mentőgyakorlat egyelőre kéksav, ammóniák, szénoxid, fosgen gázak ellen folyt le, melyeket az említett fehér, sárga és lila ártalmatlan ködök jelképeztek. Kipróbálták a gyújtógázok hatását is mesterségesen felállított papírfalu lángaborításával.

A gázzónába jutott emberek a segélyhelyeken azonnal „semlegesítésben” részesültek, de voltak már „halottak” is, akiket a a Sylvester—Hovard-féle mesterséges lélegzést adó géppel keltettek „életre”.

Hasonló gyakorlatokat tartottak több helyen Oroszországban, New-Yorkban, Franciaországban és még több helyen.

Gáz! Gáz! — Százerek arcára vonhatja a rémület és kétségbeesés vonásait a riadó kiáltása és a jelzőharang megkondulása. És kétségtelen, hogy nem alaptalanul. A gáztámadás veszedelmei ellen azonban mégsem a technikailag tökéletesen berendezett mentőállomások adják meg a biztos védelmet, hanem, ha az emberek között lesz annyi belátás és testvéri érzés, hogy a gáz a lombikban marad. Ezért a legjobb gázvédő álarc — a cserkészlet!

Nemo.

Őrsvezetői tábor

Tábori mise a lengyelek által adományozott oltárnál.

főni telefonbeszélgetést, nem is szólva az express, ajánlott és más egyéb levél, lap, névjegy és üzenettömegről, amelyek célja az volt, hogy még egy-két résztvevő bejuthasson az országos őrsvezetői táborra.

Pedig azt hittük, a Jamboree után pihen, sőt kissé letargiába süllyed a munkakedv. De nem. A színpompás ünnep után eke mellé áll a szántó-vető: mélyebb szántást, mélyebb lelket, új vetést a régi termés nyomába. S íme, több mint 700 cserkész ostromolja az őrsvezetői tábor parancsnokságot felvételért. Sajnos, csak kétszázötven a felvehető létszám a telefonbeszélgetésben vázolt célból. A parancsnoksággal, házi őrsvezetőkkel együtt így is 370 körül mozog a felemelt létszám.

136 csapat küldte el cserkészeit, hogy merítsenek abból a gazdag forrásból, amit az őrsvezetői táborok gyakorlati anyaga, az ország cserkészeinek egymást megismerése, sokszor meleg, benső barátsága jelent.

Az egész ország ott volt a Cserkészparkban: 62 város, község színe, java jött össze öt napi táborra.

Budapest, Eger, Miskolc, Sátoraljaújhely, Balatonfüred, Csorna, Keszthely, Magyaróvár, Sárvár, Sopron, Sümeg, Szombathely, Zalaegerszeg, Győr, Pápa, Siófok, Székesfehérvár, Baja, Gyula, Kiskunhalas, Makó, Szeged, Szentes, Szőreg, Barcs, Báltaszék, Bonyhád, Csurgó, Kaposvár, Pécs, Szekszárd, Cegléd, Jászapáji, Jászberény, Kalocsa, Kiskőrös, Nagykőrös, Szolnok, Debrecen, Kisvárd, Nyíregyháza, Nádudvar, Aszód, Balassagyarmat, Budafok, Cinkota, Esztergom, Gödöllő, Hatvan, Kispeszt, Monor, Pestújhely, Pilisvörösvár, Rákoscaba, Rákostalva, Rákosszentmihály, Salgótarján, Salgóháza, Soroksár, Újpest, Üllő és Vác fiai fogtak kezét s dolgoztak vállalva öt napon keresztül kemény szorgalommal. Mert a tábor minden percé munká volt. Óramű pontossággal futó gyakorlati kiképzés, játék, nótá, őrsi összejövetelek. Még a pihenő is azért volt, hogy valamikor el lehessen végezni a „pihenő-munkákat”.

(Itt említem meg, hogy ezidén páratlan volt a buzgalom a pihenő-munkák letelésében. Nem csak egész őrs, hanem egész raj, sőt egész altábor letette a pihenő-munkát.)

Elsők voltak: Benedek Tibor 15, Hahn Andor 7, Kiss Ferenc 18, Vassey Tibor 109, Szócs Pál 911, Pandúr Ferenc, Piltzinger János 915, Máté István 502, Almásy László 11, Sándor Endre 79.)

Az eddigi őrsvezetői táborokkal szemben újdonság volt az erős őrsi élet, az őrsi összetartozóság érzetének fejlesztése. E célból külön őrsi ebédlősztrák készültek s az őrsök a szabad idejüket is együtt töltötték.

Cseng a telefon.
— Halló! Itt Balla Dezső.

— Nagyon sajnálom, nem tehetek semmit. Az őrsvezetői tábor parancsnoksága, tekintettel a bizonytalan időre, nem vehet fel több jelentkezőt, csak ahánynak a házból szállást adhat. Nem vállalhatjuk a felelősséget egyébként a fiúk egészségi állapotáért...

Aki a Vezetőtiszt Testület szobájában járt a virágvasárnap előtti héten, kétpercenként hallhatta a

Kacag a banda...

A további örömet jelentő újdonság a sok játék s ezek között sok új játék volt. A délelőtti forgószínpadok között is szerepelt mindig néhány szórakoztató játék.

Másik újdonság volt, hogy őrsi akadályversenyt is rendeztünk a tábornak, hogy lássuk a gyakorlati tudományok alkalmazását.

Az estéket hangulatos tábortüzek zárták be. A tábortüzek sokszor tették egy darab itt felejtett Jamboree benyomását.

A tábor egy kimagasló eseményéről is meg kell emlékeznie a krónikásnak. Vasárnap délután az őrsök összejövetelt tartottak éppen, amikor hírnök jött s pihegve szólt, hogy erdőtüz van a Kis-Hárshegy déli lejtőjén. Az első altábor rögtön lapátot, csákányt ragadott s indult tüzet oltani. Közben riadóztuk a második és harmadik altábort is, hogy menjenek az elsőnek segítségére. A tűz meglehetősen terjedőben volt s ha később jött volna az értesítés, a fenyőerdőt nem lehetett volna megmenteni. Így azonban aránylag gyorsan sikerült eloltani a tüzet s csak körülbelül egy holdnyi területen perzselődtek meg a fák. — Így is jó érzés volt, hogy a helyünkön álltunk és segíteni tudtunk idejében.

Csütörtökön hike-t rendezett a tábor a Hármashatárhegyre, ahol megtekintettük a cserkészrepülők hangárját, majd vitéz Hefty Frigyes előadása után egy sikló- és egy vitorlázógép végzett bemutató repülést.

Ezután felállt megegyeszer a tábor, hogy hálát adjunk Annak, aki erőt és szép időt adott a tábornak. Aztán felcsendült a Himnusz, majd utoljára kezét rázva „Jó munkát”-tal szétozolt a tábor, hogy szétvigye a kincseket és szétszórja 40.000 magyar cserkész között.

A tábor vezetősége volt:

Parancsnok: Dr. Sztrilich Pál, 2.
Par.-helyettesek: Dr. Gundrum Kázmér, 2, dr. Pinezich Jenő, 64.
Titkár: Balla Dezső, 18.
Tábortűzvezető: Tóth Sándor, 1.
Forgószínpadvezető: Baross József, 7.

Forgószínpadvezető helyettes: v. Cserey Ferenc, 7.

Előadások, napostiszt: Lévai Alajos, 413.

Játékvezető: Lehmann László, 132.

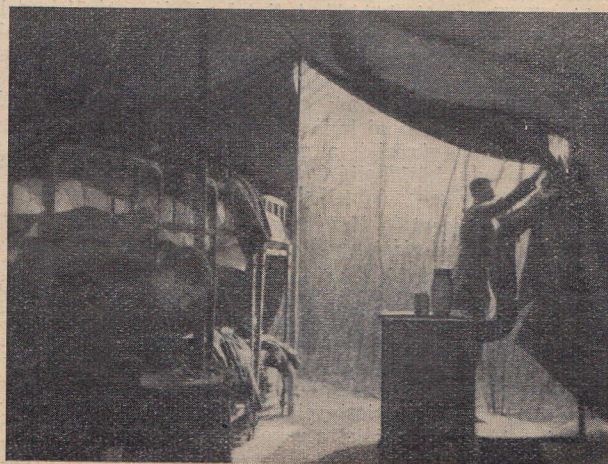
Orvos-főnök: Jolland Geoffrey, 100.

Élelmezés: Schumy Félix, 30.

Altáborparancsnokok: Fleischl Gyula, 7., Benke Ferenc, 321., dr. Körmöczy László, 216.

Rajparancsnokok: Farkas József, 2., Bruchács Ferenc, 10., Bóné Géza, 25., Szentgyörgyi Imre, 7., Ravasz János, 15., v. Oláh Ferenc, 187., Siptár László, 669., Laky Barnabás, 7., Kússebach István, 18., Gregosits Tibor, 31.

Lévai Alajos.

A fűthető „cirkusz”-sátor a lakásunk.

Vonulnak a gólyák

A gólya a tavasz hírnöke. Tavasszal megjelenik Magyarországon délibb vidékein, majd lassan felhúznak az északi fekvésű helyekre is.

Amíg a gólyák magyarországi fészkeikbe érnek, körülbelül 10.000 kilométert repülnek át. Óriási út ez, ha figyelembe vesszük, hogy a repülés alatt alig tartanak pihenőt. Dél-Afrikából indulnak el február vége felé. A Nilus mentén jönnek fel egyes vonalban Palesztinára. Itt balra fordulnak és Kis-Ázsián, Bulgárián át érkeznek Magyarországra. Március hó végén megjelenik az első gólya Európa déli határán, de minálunk április az igazi érkezési hónapjuk.

Ha az ember megfigyeli a gólyák vonulását, már itt az országban érdekes és szinte meghatározható tapasztalatokra tehet szert.

Az ország területén a gólyacsapat még mindig több ezer méteres magasságban repül. Először csak mozgó fekete pontként tűnnek fel. Közelebb érve a környéken lakó gólyák kiválnak a csapatból. Még mindig csak apró „madár”-nak látszanak s nem lehet kivenni, hogy azok gólyák. Lassú, csavarmenetes repüléssel ereszkednek alá s ekkor lesz csak nyilvánvaló, hogy az apró madaraknak látszó tömegek gólyák. Olyan magasságból ereszkednek le, hogy félóráig is eltart, amíg a földre érnek. Nagyon érdekes, hogy a gólyacsalád minden keresés nélkül talál rá elhagyott „nyaralóhelyére”, a tavalyi fészke és hangos kelepeléssel üdvözlő a régi lakást, ha azt épségben találja. Viszont hangtalanok maradnak, ha összetúrva, vagy teljesen nyom nélkül csak a helyét találják meg a fészkeknek. Kedvező esetben mindig tudtukra adják a házbelieknek, hogy itt vannak és szerencsésen megérkeztek. Valóban az az első ténykedésük, hogy a ház udvarára — ha az elég tágas — vagy a háztól nem messzire szállnak le és ott tovább kelepelnek.

A gólyák tavasszal naponta átlag 200 kilométer utat tesznek meg. A tavalyi ifjú nemzedék már megerősödött s átlag 50 napig repülnek az öregek vezetése alatt. Több esetben a fejletlen gólyafiak ott maradnak téli szállásukon, esetleg a közbeeső úton maradnak le. A Dél-Afrikából elindult raj valami különös ösztöntől vezetve, vándorútjában gondosan elkerüli a tengeren való átrepülést. Afrikán át szárazföld felett repülnek, azonban már a Vöröstengernél a legkeskenyebb tengervíz felett szállnak át. Azután megkerülik a Földközi tenger legkeletibb sarkát, Kis-Ázsia felett vonulnak tovább, míg végre Konstantinápoly, Románia és Bulgária felett szállva jutnak Magyarországi területre. Ennek az útvonalnak megfigyelése körülbelül 30 éves munkának az eredménye, amit Schenk Jenő dr. magyar kir. ornitológus állapított meg. Természetesen a gólyák 50 napos vándorútjuk alatt pihenő és táplálkozási napokat is tartanak.

A magyar fészkek elfoglalása körül azonban sokszor bajok is vannak. A megérkezett gólyacsalád egyelőre élvezzi a pihenés napjait. Az anyamadar költési idején a „lakás” szűknek bizonyul. Ilyenkor valóságos harcba keverednek az utódokkal és formálisan kiverik őket a fészkekből. A fiatal gólyák aztán kénytelen-kelletlen új szállás után néznek és elindulnak új fészket rakni. Az ifjú pár fészket pár nap alatt felépítik a kémények tetején sásból, nádból és gyöngye galyból.

Mikor az új fiókák kikelnek, a magyar kir. Madártani Intézet tudósai, élükön az európai hírví Csörgey Titusz igazgatóval, útrakelnek és „meggyűrűzik” a gólyákat. Ez abból áll, hogy a madár lábára egy, körülbelül 1 cm széles kis alumínium karikát helyeznek el, amelyen a következő szöveg olvasható:

Budapest — Hungária — Ornitológia.
Madártanintézet. 38—1931.

Az első a törzskönyvi, a második az évszám. Azonban ez a gyűrűzési eljárás nem olyan egyszerű dolog. A gólyagyerekek meggyűrűzése aránylag könnyű és veszélytelen — nem is tudnak szállni —, csőrük is gyenge. Emberi közeledésre sívító hangot adnak. Erre a hangra mintha a levegőből nőnének ki, ott teremnek az öregek és erősen vagdalkoznak hosszú csőrükkel. Védik kicsinyeiket. Ekkor már veszélyessé válnak az igyekezeteik, mert jókora sebet ejtenek az emberen.

Kevésbé veszedelmes, ha a háziak is segítenek a gyűrűzésnél. Nem tudni, hogy mily oknál fogva, de a házbeli gazda megjelenését már az öreg madarak bizonyos közönnyel fogadják, sőt kis taktikával meg is hagyják magukat fogni.

Az őszi vándorlás idején a meggyűrűzött madárfiak is útrakelnek. A magyar királyi Madártani Intézet az egész világon lévő kapcsolatai révén azután értesítést kap, hogy a Magyarországon meggyűrűzött gólyát Dél-Afrikában itt, vagy ott fészekben fellelték.

Minden gyűrűn van egy szám. Ezen számmal elkeresztelt gólya nacionáléját nyilvántartják. Ebből tudják a madártannal foglalkozók megállapítani a gólya életkorát. Természetesen rendkívül sok madarat kell megjelölni, mert sok elpusztul közülük. Vadászaton esnek áldozatul, vagy Afrikában való vándorlásuk idején sáskákkal való táplálkozásuk miatt pusztulnak el. Nem a felfalt sáskák fekszik meg a gyomraikat, sem pedig a sáskák falják fel a gólyákat, hanem... Tudnivaló, hogy Afrikában a sáskajárás oly óriási méretű, hogy kénytelenek az emberek elmennek arzénnel permetezett vetéssel védekezni. Tekintettel arra, hogy a gólya egy nap több ezer darab sáskát is felfal, az arzénos táplálékkal telt sáska a gólyát is tönkre teszi. Elpusztulnak a sáskák, de velük együtt elpusztul a gólya is. Ezidőszerint még nem sikerült a sáskafogyasztásról a gólyákat leszoktatni, különösen, mert a gólyának a sáskafalás ősi mestersége. Afrikában erről is nevezik el a gólyát: sáskamadár-nak. Való is tény az, hogy kísérletek folynak oly irányban, hogy a sáskafogyasztásról a gólyát eltérítsék.

Gólya,
gólya,
gilice...

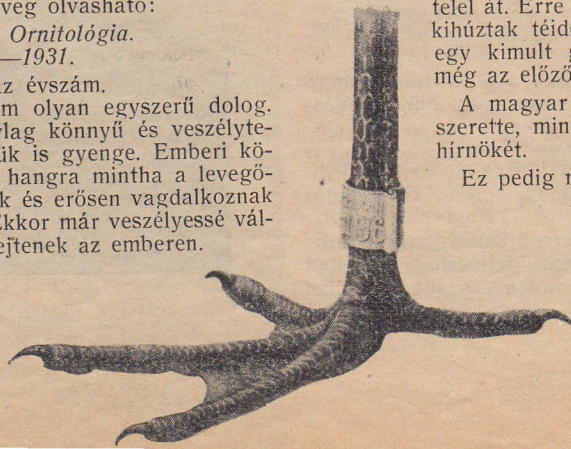
A gólyák őszi vándorlása már hosszabb ideig tart, mint a tavaszi. Körülbelül augusztus végén indulnak el Magyarországról és csak november közepén érnek téli szállásaikra. Most már 90—100 nap kell annak az útnak megtételére, amelyet tavasszal 50 nap alatt tettek meg. Ennek magyarázata könnyen megelérhető abban a szállóigészerű mondatban: Gólya viszi a fiát... Vagyis: A nyár idején napvilágot látott fiatal gólya nem elég edzett még ily hosszú útra. Eppen ezért egy-egy darabon a szülők felváltva cipelik hátukon fiókájukat. Nem egyfolytában, hanem akkor, amikor az ifjú gólyamadarak — tán nyafogni kezdenek öreg szülőiknek, hogy: vegyél fel!... Az ily fajta költözés azután megnehezíti a gyorsabb előrejutást.

A gólyák téli szállásának kérdése körül csak nemrég uralkodik bizonyosság, amióta a gyűrűzési kísérleteket végzik. Azelőtt az volt a hit, sőt a madarakkal foglalkozók körében is az a tudat élt, hogy a gólya télire leszáll a víz fenekére és ott telel át. Erre valószínűleg az adott okot, hogy itt-ott kihúztak teidején a sekélyebb vizek fenekéről egy-egy kimult gólyát, amely ismeretlen oknál fogva még az előző nyár folyamán belevesztett a vízbe.

A magyar ember a gólyát már ősidőktől fogva szerette, mint a megvidámító tavasznak örvendetes hírnökét.

Ez pedig már elegendő ok a szeretetre.

Nyáry László.

CSERKÉSZFIÚK ÍRÁSAI

A husvéti „villámpályázatunkra“ összesen 32 munka érkezett: az elsőre 10, a másodikra 15 (ez mutatja, hogy a fiúk közt legtöbb a költő), a harmadikra 6 és a negyedikre 1. Az első a cserkészmegfigyelők versenve volt, a második a poétáké, a harmadik a mosolygós humoristáké, a negyedik pedig az állandó aktivitást, pillanatról-pillanatra való lekötöttséget kívánó cserkésztábor idegfelesztő munkája közben a műzsák számára elrabolt percek pályázata. Érdekes: ez sikerült legkevésbé. Nem értek rá írni az őrsvezetőink! A részletes eredmények a következők:

1. *Korrektúra-verseny.* I. Prigly Jenő 47. cs. II. *Dér Béla* 183. Egészen különáll itt *Szende Gyuri* 598. pályázata, aki nemcsak nyomdahibákat javított, hanem stílusi szempontból is átjavította az egész oldalt, a verset meg egyenesen újból írta. Érdekes, nagy munkát végeztél, de ha igazán így korrigálnád a Magyar Cserkész kefelevonatait, akkor a nyomdának minden szedője világnak szaladna. Megdicsérem *Bencsik Imrét* is, a 460. apródcapat kis emberét, aki igen gondos, szép írású pályázatot küldött be.

2. *Tavaszi címlapverseny.* I. Szőke László, Kőszeg.

ITT A TAVASZ.

Mosoly az arcon,
Tavaszi a Szívben.
Az ifjúságban
Nevet az Isten...

Kis cserkész zengi,
Nevetve dalban:

II. Márkus István 25.

Hollá! Fiúk! már
Bimbós tavasz van!...

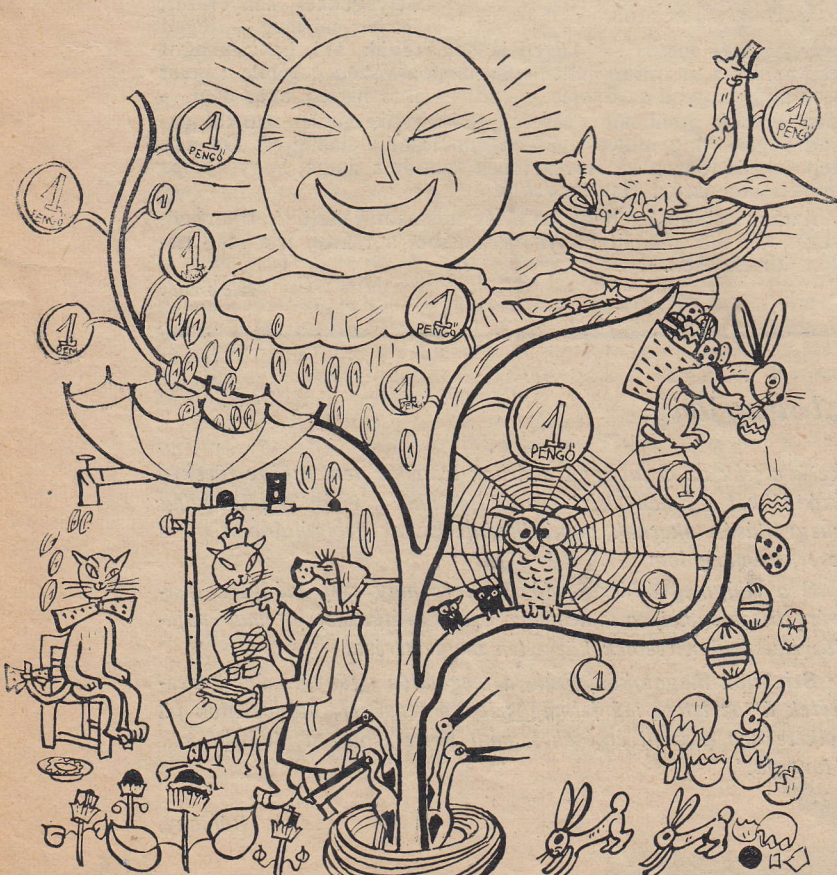
Pacsirta dalol,
Ibolya nyílik,
Mosolyogni kell,
S kacagni mindig!...

HOLLÁ! FIÚK! ITT A TAVASZ!

„Magyar Cserkész“ címlapjáról
Két huncut szem lenevet:
Hollá! Fiúk! Elmúlt a tél!
A tavasz megérkezett!

Bimbó nyílik, zöld rügy fakad,
Itt az édes kikelet,
Dalolj pajtás! Hadd kacagjon,
Táborváró kis szíved!

Jó Istenkénk! áldott legyen,
Virágnyitó két kezed!
Hollá! Fiúk! Örüljünk hát,
A tavasz megérkezett!

ÁPRILIS ELSŐJE

Az I. csoportba tartoznak még: Farkas Imre 64, Prigly Jenő 47 és Kamarás János 673. Olyan kedves versikéket írtak, hogy még egy-kettőt leközlünk belőlük. Jól van, fiúk! Ez a pályázat nagyszerűen sikerült!

A II. csoportba tartoznak: Benkő Bandi Debrecen, Szita Ferenc 35, Mókusok 134. cs., „Voluntas“ 2-3, Bor Géza 599, Hecht László Szeged.

A III. csoportba kerültek: Szilajka György 598, Kiss Ferenc 850.

3. *Humoros csoportkép-verseny.* I. Márkus István 25.

Észrevettem: Mostanában,
A cserkészlet századában,
Az a furcsa szokás járja,
Ifjú korát meg sem várva,
A kétéves fiúcskára,
Vagy annak nagypapájára,
Ki már élte végét járja,
Cserkészhát adnak rája.

Zöld nyakkendőt a nyakába,
Három ptykét gomblyukába,
Cserkészsapkát kobakjára,
S akár magyar, akár görög,

Akár japán, akár török,
Akár nap süt, akár dörög,
Lesz belőlük — farkaskölök.
Márkus István, 25. cs.-cs.

II. Szende György 598.

I. csoportba került: Szita Ferenc 35 és Szőke László Kőszeg.

II. csoportba: Hecht László Szeged és Szilajka László 430.

A 4. sz. őrsvetetői tábor-pályázatra egyetlen pályázó jelentkezett, de oly röviden, minden magyarázat nélkül dobta oda feleleteit, hogy akik nem voltak ott, meg nem érthették. Kár.

Kedvesek voltak a pályázataitok, fiúk. Meleg szívvvel, nagy örömmel olvastam őket, és Kovács Lackó, akinek mosolygós képe az egyik pályázat témája volt, kijelentette, hogy nagyon szereti mindazokat a fiúkat, akik órála annyi sok szépet írtak. Legközelebb megint találkozunk! Aki most díjat nem nyert, orrát egy pillanattig se lógassa, hanem gyűrjökzzék fel a legközelebbi pályázatra! Hódie mihi, cras tibi!

Ölel valamennyiteket a Magyar Cserkész.

Futball borsótöltelekkel.

Hajdanában is akadtak jóféle fiúcskák, akik száraz borsót tettek — ha nem is futballba, mert akkor az még igen ritka jószág volt, hanem felfújt marhahólyagba. Ezt aztán rákötötték a macska farkára s a szegény cirmos megvadulva a mögötte zörgő-börgő valamicsodától, kifutott a világból.

A mostani fiúk már sokkal tisztességesebbek. A cserkészeknek pláne törvény is tiltja az efféle „léleknesimítő“ szórakozást. Hanem azért úgy látszik, hogy a borsó ma is szerepet játszik az ifjúság szórakozásában. A nemrégiben olvastam, hogy London mellett, Upper Norwood városkában, hogyan mérközték egy vakokból álló csapat a látó ellenféllel...

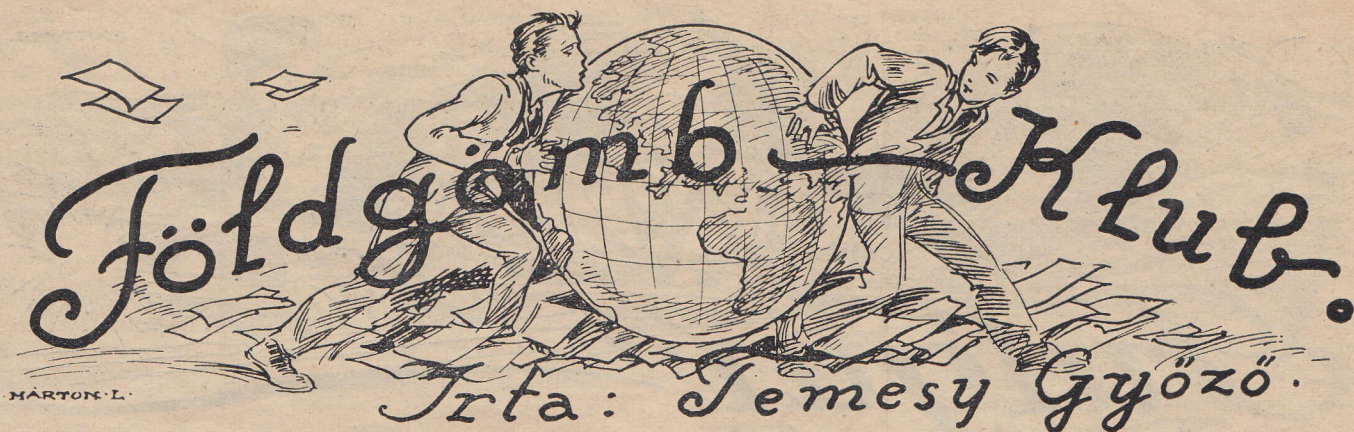
Az egyik katolikus misszió iskolásai ugyanis megszánták szegény vakokat és — napi jótett fejében — lehetővé tették számukra a futballozást. Minden előnyről lemondtak: koromsötétben folyt a küzdelem. A labdába borsót tettek, hogy zörgése eligazítsa a vak játékosokat. A vakok kapuja fölé megafont szereltek, amely a gólvészelyt jelezte.

A gólarány 8 : 7 volt a missziós iskola javára.

Ámbár ez mellékes dolog volt. Fő, hogy a szegény világtalank is élvezhették a labdarúgás gyönyörűségét! Lám, milyen leleményes a szeretet! — Megpróbálhatjátok ti is, komám, bekötött szemmel. Vajjon mi süli ki belőle?!

Rejtvény. 3 pont. Hány hiba van ezen a képen?

— A dognácskai? Bizony, sajnos, kimerült, vagy sokkal lejjebb van az arany — mondta Pali. — De az akomarniki kirándulás sok időt fogyaszt. Azt mondom, menjünk inkább egyenesen Aninára.

— Szó sincs róla, kerülő, de nem sok az egész és megéri. Egyébként, ahogy akarjátok — vont vállat az öregúr.

— Én mindenesetre elmegyek — határozott Imrus. — Neked ügyis megvan az az előnyöd, hogy egy nappal hamarabb jöttél és bányát láttál. Menj előre és én estére beérek Aninára.

Pali kissé meghökkent, Ez már megint az a becsvágyó Imrus, akinek arca ilyenkor olyan furcsán megrándul. Mit tervelt ki? Persze, majd ősszel, a Földgömb Klub beszámoló ülésén, nem akar hátramaradni és külön egyéni csemeget akar találni. Nem tudja elviselni, hogy Palinak van külön témája; a bánya. Ezért igyekszik elküldeni őt, hogy szabadon beszélhessen a barlang csodáiról. Hát jó, menjen. Egyszerre valami idegenkedés szállotta meg, de nem akarta mutatni, elfojtotta.

— Rendben van! — mondta végül kurtán.

Az öreg erdész megcsóválta a fejét, mintha nem egészen helyeselné az ügyet. Még ádott néhány útbaigazítást és a fiúk elkészöntek. Mikor magukra maradtak, szótlanul ballagtak haza. Lefeküdni készültek, de érezték, hogy valami nincs rendben. Imrus érezte, hogy Pali beléje látott és ismeri a titkait tövig. Pali lassú víz, de félelmesen tud vesézni. Ej, jobb lenne valahogy elütni a dolgot; ez bölcsőbb.

— Palikám — szólalt meg csendesen, — ne haragudj, de szeretnék rábeszélni: gyere velem abba a barlangba. Nem jól beszéltem délután. Kicsit előbb kelünk és egy kicsit sietünk.

Pali várta, hogy előkerül a dolog, de benne inkább forrt a kedvetlenség és ez az engedékenység némileg meglepte.

— Bocssás meg, egy kicsit elment a gusztusom ettől a barlangtól. Csak menj oda kényelmesen és én is megjárom az utamat kényelmesen. Tudod, hogy nagyon szeretem a magányt.

Haragszik! — gondolta Imrus. Az jutott eszébe, hogy ahol nincs meg a zavartalan belső összhang, ott nagyon csipetnyi ügy is kiváltja a veszekedést. Ez az egész barlangügy nem sült el így, ha ő nem volna olyan becsvágyó. Hát ez nem lesz jó így! — gondolta sóhajtva. Ugyis csak canossajárás árán jöhetett el az útra: ezen a módon pedig kockára teszi egész jövőévi szereplését a klubban. Inkább most elintézni, inkább lemond a külön beszámolóról.

— Nézd, kedves Pali — kezdte a szót, — én belátom, hogy nem volt helyes az egész viselkedésem, de hidd el, nem volt az az értelme, amit te tulajdonítasz neki. Kijelentem, csak veled megyek oda, egyedül semmiképpen; nagyon kérek, gyere el.

Pali fürkészve nézte Imrus arcát, aztán egyszerűen szólt:

— Elmegyek! — és ezzel elvágott minden további magyarázkodást. De azért még mindig maradt benne valami kedvetlenség, valami rossz előérzet.

Reggel hétkor kocsi állt a ház előtt.

— Tessék, fiatal urak! Tessék felszállni! — kacsintott a meglepett fiúkra nyájasan a jó öreg főerdész.

— Hiába, gyémántból van a szíve, bátyámuram! — háláldokott Imrus.

A két lovacska háromnegyed óra alatt a világ legszebb völgyében odaszaladt Komarnikra.

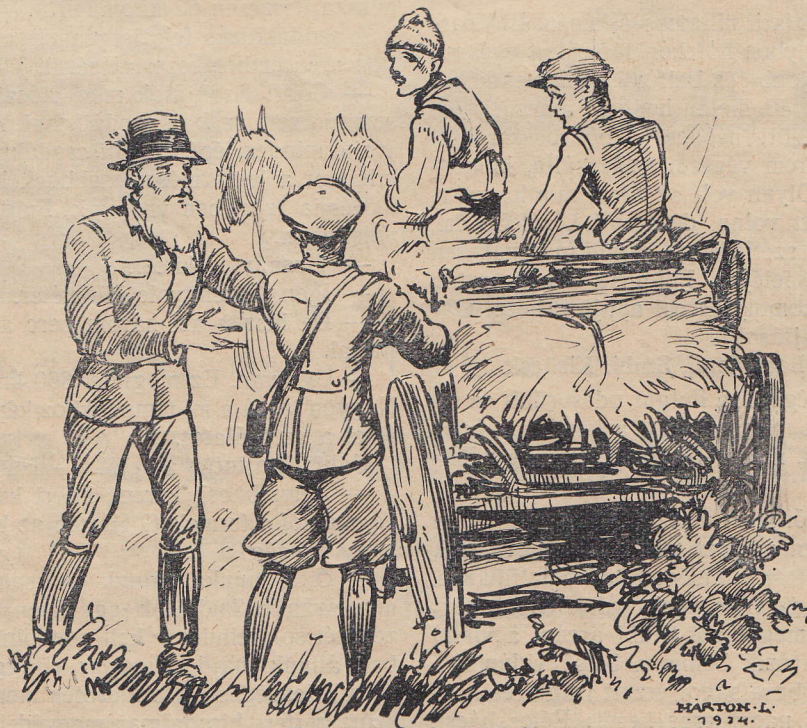
Ott látszott meg igazán a főerdész bácsi aranyzíve. Nemcsak a barlanglátogatás volt előkészítve, hanem még-

egyszer reggelihez volt terítve. Félkilenckor ott álltak a barlangnál. A bejáratnál az a munkás állott, aki a kulcsot kezelte. Hárman voltak jövevények: a komarniki erdész és a két fiú. Mindenki kezében bányász-íampa, Imrusnál geológiai kalapács. Mikor az ajtóhoz értek, a munkás izgalomban topogott.

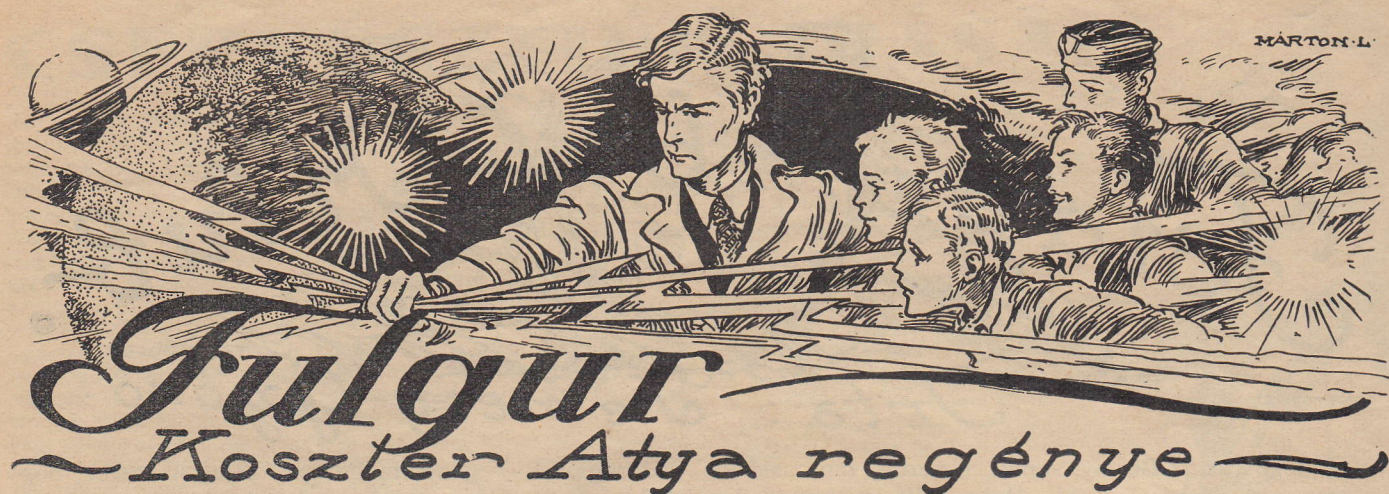
— Mi újság, András? — szólt az erdész. — Tán csak nincs valami baj?

— Nem szeretem a dolgot, tekintetes uram, — valaki bántotta a lakatot

— Mi van a lakattal? — kiabált most már az erdész.

(Folyt. köv.)

Míg lógó orral helyezkedtek el sorra a kocsiban, egyszer nagyon melegen, simogató, nagy szeretettel szólalt meg a leghátsó ülésen helyet foglalt parancsolójuk, aki, úgy látszik, a szívük legrejtettebb gondolatát is világosan olvasta: — Ne búsuljatok, pajtások! Vége a régi, felelőtlen gyerekeveknek, de a most jövő öntudatos esztendőök több szépséget és örömet nyújtanak majd, mint az első pillanatban gondoltátok. Fel a fejjel! Halló!... Vár a csodák birodalma!...

A villámkocsi megindult és Fulgurt és a fulgenseket elnyelte a sötétség.

Lélekzet-elállító gyors száguldás közben megszólalt mögöttük a vezérük csendes hangja és magyarázni kezdte a földalatti birodalom csodálatos világát...

— A soproni hegyek csillámpalából és gnájszból állnak; kemény kőzet, nem tűr üreget, barlangot. Sok év előtt cserkészcsapattal táboroztam itt és egy éjszakai barangoláson ősrégi bánya száját fedeztük fel. Akkor csak játszottunk a zeg-zúgos folyosókon s ma innen indulunk világ-hódító útra. A villámkocsi elhagyott, sokszázados bányafolyosón át rohan, amelyet egy mérnökbarátom csodálatos, geniális sziklafúró gépével tágítottunk ki a nekünk szükséges méretűre. Ő fúrta az öskőzet vetületei mentén a termeket és csarnokokat is, amelyeket majd látni fogtok. Itt az első. Kiszállunk!

A már ismert alakú földalatti villamos-állomás. Előcsarnokféle helyiségen át, amelyben hófehér, látszólag egészen mozdulatlan gépek álltak jobb- és balfelől, kellemes kékes fényvel megvilágított, kb. 40 méter hosszú, alacsony terembe léptek. Az ajtó fölött neonsövekből összerakott óriási K betű izzott. A terem végéről szélesvállú, komor arcú férfi sietett feléjük. Olyan volt az arca, mintha valamiért igen-igen haragudott volna, de amint közelebb ért, látták, hogy a sötét arcból szelídfényű, szinte gyermekesen mosolygós szempár villan feléjük. Fulgurra nézett, aztán a fiúkra és mozdulatlan, komoly arccal nyujtott kezét Gabinak: Áldás, békesség, pajtások!

— Gabi vagyok. Pursi. Laci, Jenő, Stubi. Kisöcsi.

Amint a bemutatkozás véget ért, Fulgur odafordult az ismeretlenhez: Péter, kérlek, mutasd meg a kémiát a fiúknak. Én közben megnézem, mennyire van Kotta a gyapotkísérettel.

A komor arcú férfi, akiről most már tudtak annyit, hogy Péternek hívják, érthetetlen nyelven pár szót sűgött neki, mire Fulgur a fejével bólintott és belépett egy oldalfülkébe. Új barátjuk a világ legmordabb arcával fordult vissza hozzájuk, de amint a szeme megpihent Stubi arcán, a kisfiú látta, hogy csak úgy szikrázik benne a belső vidámság. Egyszerre nagy, bizalmas barátságot érzett iránta és hozzálépve, megfogta a férfi nagy, erős kezét: Péter bácsi,

tessék szíves lenni megmutatni minden csudát! Már alig férek a bőrömben a kíváncsiságtól.

Jenőke is közbekottyant: Igen, mert Fulgur megígérte, hogy meglátjuk a csodák birodalmát. És mi még semmit sem tudunk.

— Na, gyertek velem. Hát mit láttatok eddig?

— Csak a folyosót, amerre eleinte bejöttünk, meg a Fulgur szobáját. Ja, igen és azt a csodakertet ott a Dalos-hegy felé.

— Igen. Tudom. Arra jöttetek ma be. Hát nézzétek, a soproni hegység belseje végesvéig a mi birodalmunk. Főnt emberek élnek, kirándulók járnak, gyerekek játszanak és nem is sejti senki, hogy lent a mélységben titáni munka folyik. A mi gépeink nem zakatolnak, nincsenek füstölő kéményeink, amelyekről ránk található, és még a Tombor Vass-féle lővér is, amelyen át a föld színével közlekedünk, egyszerű kis polgári háznak, kertnek látszik kívülről. Senki sem gondolja, hogy a sziklák mélyén hatvan válogatott ember dolgozik éjjel-nappal világrengető terveken...

— Hatvan ember? De hiszen senkit sem láttunk és itt is üres a terem!

— Majd idővel mindegyikkel találkozni fogtok. Nagy ám a mi telepünk! Az egyes termek egymástól több kilométer távolságban fekszenek és az őket összekötő villámvasút hossza összesen 62 kilométer.

A csodálkozás felszisszenését azonnal kettévágta a zordon arcú ember keze intésével.

— Csitt! Szokjátok meg először is azt, hogy itt soha semmin sem szabad csodálkozni. Aki a Fulgur birodalmát járja, minden lépésénél új csodákba ütközik és akármit lát, mindent a legtermészetesebbnek kell, hogy találjon. Most a Kémia termében vagyunk, Fulgur szobájától 18 km távolságban...

— Tizennyolc kiló...

— Igen. Tizennyolc kilométer.

— De hiszen azt három perc alatt megtettük a kis vónattal.

— Ugy van. Ez megfelel 360 km óránkénti sebességnek. Nagyon lassú a mi tempónkhoz képest, de azért itthon megteszi a szolgálatot.

Gabi lehajtotta a fejét. — Nem csodálkozom.

— Péter bácsi, kérem, miért kellett olyan messze tenni egymástól a termeket? Hiszen az borzasztó nagy munka és nagy költség!

— Ó, a munka nálunk gyorsan megy, a költség pedig nem számít. Tudjátok, egy ilyen földalatti telep berendezésénél sok mindenre kell gondolni. Lesz idő, amikor harcban állunk majd az egész világgal. Képzeljétek: árulás, vagy ellenséges ostrom esetén mennyivel könnyebb egy elszórt rejtett birodalmat megvédelmezni, mint, ha minden

együtt van! Ha egy műhelyünket kezére kapta az ellenség, hetekig kell a föld alatt keresgélennie, míg ráakadhat a következőre; mi viszont a fejére robbanthatjuk az egészet anélkül, hogy félnünk kellene, hogy ezzel valamelyik más műhelyünket is tönkretesszük. De egyébként is: történnék mondjuk egy robbanás, vagy vízáradás, vagy váratlan sziklaomlás, akkor meghal az, aki nem vigyázott, de a többinek nem történik semmi baja.

— Juj, de rossz lehet. Egy ilyen robbanás, amikor minden elpusztul.

— Ó, attól nem kell félni. Fulgur nem követ el hibát. De gondolni mégis kell mindenre. No, most itt vagyunk a szobámnál. Jöjjetek be, majd mutatok egy pár érdekes dolgot.

Papírvékonyaságú, hófehér ajtó tolódott a falba és ott álltak egy, a Fulguréhoz hasonló komoly, szép férfiszobában. A nagy íróasztal mellett néhány asztal, szekrény, épp olyan titokzatos fogantyú-tömeggel, mint amelyet már ismertek odaatról.

— Jé, ilyen üveglapos varázslóasztalt láttunk Fulgurnál is. Mi ez? Olyan érdekes!

— Ez az elektromos távolbalató készülék. Mint a mesében: ezt mondom, Hipp, hopp! — és meglátom benne azt, amit akarok. Nézzétek csak!

A fiúk az üveglap fölé hajoltak és új barátjuk igazgatót, csavargatót néhányat a gép fogantyúi közül. Az üveglap elsötétült, majd átlátszóvá lett és a fiúk majd hanyatt estek, mikor egyszerre megjelent előttük a kollégium képe, gyorsan nagyobbodott, aztán egyszerre eltűnt és nagy szoba látszott, benne kis íróasztalok, polcok, az asztalokon nyitott könyvek, füzetek, félbehagyott írással...

— Jé, az első tanuló!

Kinyílt az ajtó és szőke hajú apró fiú lépett a szobába. Amint előre jött, úgy tetszett, mintha csak pár lépésnyire volna tőlük. Jenőke felvidámul: Nini, a Frici!

A kis szőke előrejött, ténfergett az asztalok között, aztán az egyiknél megállt és odahajolt a kinyitott rajzfüzet fölé. Stubi mérgelődött: Nézd, pont az én asztalomhoz megy! Te, hozzá ne nyúlj a rajzomhoz! Nézzétek, fogja a ceruzát és be akarja firkálni! Te! Nem hagyod!... Bácsi kérem, nem lehetne szólni neki, hogy menjen onnan? Elrontja a rajzomat!

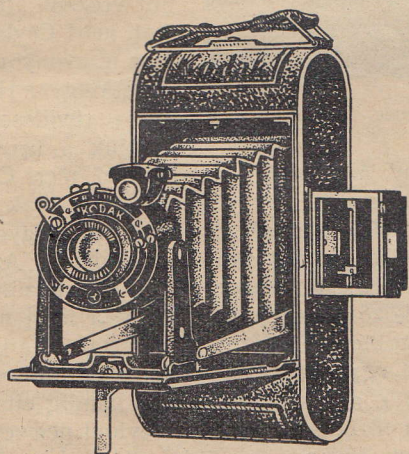
A mérnök kezét egy különálló fogantyúra tette és csendesen mondta: Na, most szólj neki! — Azzal elfordította a fogantyút. És Stubi őszinte méregetől elfulladó hangon kiáltotta:

— Frici, nem hagyod a rajzomat? Mész onnan?

A tükörlapon látszott, amint a kis szőke összerenzen, riadtan, bámulva néz körül a szobában, aztán hirtelen, mint a megrezzent kis egér, kivágtat az ajtón. Szívából jövő kacajjal kísérték a fiúk és még akkor is őt kacagták, amikor a mérnök kikapcsolta a gépet és a tükörlap újra elsötétült. Érdekes volt most a férfi arcát nézni: a mozdulatlan, komoly arcot szinte bevilágították a nevetéstől sugárzó szemei. Pursinak úgy tetszett, mintha látta volna már valahol, olyan ismerős volt! De sehogyan sem tudott rá emlékezni, honnan ismeri.

Amint elült a kacagás, az érdeklődés fokozott erővel ostromolta körül a csodálatos gépet, amely lát, beszél és sok kilométer távolságból, a föld alól megugrasztja a kotnyeles Fricit. A mérnök néhány nyugodt szóval felelt a feléje zúduló kérdésáradatra:

(Folyt. köv.)

EGYSZERŰ ÉS TÖKÉLETES

Ez a két fő tulajdonsága az új Kodak-gépnek, mely olcsóságával és mégis kiváló felszerelésével méltó arra, hogy a cserkész fényképezőgépe legyen.

KODAK JUNIOR 620.

F: 7.7 vagy F: 6.3 lencsével, megbízható pillanatzárral, egyetlen mozdulattal felvételre kész. — Kapható minden fotoszaküzletben.

VILÁGJÁRÓ MAGYAR FIÚK!

Váradí Dezső, a pesti cs. t. lovasrendőrök vezetője, az első altábor rpk. helyettese és Simon Tivadar t. r., a kispesti „Aponyi” rajból, 1933. szeptember 22-én egy kajakkal elindultak a vízi telepről, a Dunán le, keresztül Jugoszlávián, azután pedig Görögországon, hogy Ceylonba, vagy Indiába menve, idegen nyelveket tanuljanak. Olvassátok a roppant érdekes levelet.

A kajak egy kissé megsérült Salonikiben, a Földközi-tengeren, tehát mint még használható, de ráknézve kevésbé értékes dolgot, eladtuk. Mivel cserkészruhában mentünk, mindenhol cserkészotthonban aludtunk és a cserkészek is többé-kevésbé segítségünkre voltak. A Görög Cserkész Szövetség levelére egy hajóstársaságtól félárú jegyet kaptunk és áthajóztunk Egyiptomba, ahol azután egy hónapig tartózkodtunk és hallottuk, hogy egy magyar cserkész, aki ugyancsak tábori rendőr, Dózsa Béla, utazott keresztül Szudánba. Ott tartózkodásunk alatt minden lehető érdekességet megnéztünk, a szudáni fekete cserkészek kétszer is ünnepélyt rendeztek tiszteletünkre, hatalmas süppedő fotólyókben ültünk, úgy ünnepeltek, mint két királyt, az asztal pedig roskadozott a sok olyan jó alatt, ami tábori rendőr-gyomornak kedves. Dózsa Béláról többször is érdeklődtünk, de hogy mi történt vele, nem tudjuk. Egyiptom tüzetes megnézése után Port-Saidba mentünk, ahol tervünk szerint megostromoltuk a kikötőbe érkező hajók kapitányait, hogy munkánk és némi pénz ellenében vigyenek el Indiába, vagy Ceylonba. Hét napig vártunk, amikor végre meghallgatták kérésünket. Egy gyönyörű 15.500 tonnás motorhajó (de milyen hajó! Csak első osztály! Hazatérő ceyloni ültetvényesek!) felvett bennünket, 10 angol font és a konyhában való munkánk ellenében. Munkánk

mindössze abból állott, hogy naponta kb. 1 órát háromszor, reggel, délben és este, a konyhában néhány száz tányér eltörlésével töltöttünk el. Máskülönben úgy voltunk, mint a többi utasok, szép külön kabin, pincér és micsoda koszt! Kár, hogy csak tizenegy napig tartott az út. A hajón láthattuk igazán, milyen gazdag az angol nemzet. Egy jegy Liverpoolból Colombóba 63 fontba kerül, csupa fényűzés mindenhol. A pincérek naponta annyi ételmezt kidobtak a tengerbe a hajóról, ami tíz családnak elég lett volna; tojást, kenyeret, sonkát, húsokat, sajtot és még sok mindent. Igazán jó szerencsét kaptunk az Istentől, hogy ezzel a hajóval és olyan olcsón utazhattunk. A hajó liverpooli volt, a legénység nagyrésze pedig birkenheadi, ahol az angliai jamboree volt; amikor meglátták annak a jamboree-nak a jelvényét rajtam, egész megkülönböztetett tisztelettel bántak velünk; mert angoloknál a cserkész a legelső a világon. Nagyon kellemes utazás után Colombóba értünk, ahol több, mint egy hónapig J. H. Saram-nak, a ceyloni jamboree-kontingens vezetőjének a vendégei voltunk. Azonkívül a jamboree-n résztvevő cserkészek is majdnem mindnyájan meghívtak s így majdnem az egész Ceylont bejártuk és itt is, ott is töltöttünk egy-két érdekes, kalandos napot. Vadásztunk a sűrű és vad tropikus dzsungelben, lovagoltunk elefánton, láttuk Buddha szent fogát, amely van vagy 5 centi hosszú. Kobrával is volt kalandunk egy rom-

dzsungel-templomban, amikor benyomtuk a régi, vagy 1200 éves ajtót, három is fölfújva készen tartotta fejét a támadásra, de kövekkel elzavartuk őket. Mászor kerékpárral mentünk kirándulni, egy elefánt megijedt a robogó társaságtól és engem majdnem kikapott ormányával a nyeregből, úgy, hogy az útmelletti árokba kellett ugranom. Egy másik helyen a fürdőszobában skorpiókkal harcoltunk és volt egypár apróbb eseményen kívül egy a tengerben, amikor a delfint cápának néztük és lélekszakadva úsztunk ki a partra. Jelenleg a ceyloni cserkészek kolóniáján élünk, kb. 22 mérföldre Colombótól, ahol kb. 50 holdnyi területen a cserkészek kiirtották a dzsungelt, mezőgazdasággal foglalkoznak, iskolában cserkésztanítók tanítják a növendékeket, akik mind cserkészek. Saját maguk által épített házakban laknak és banán-, ananász-, zöldség- és manikó gumó teremeléssel még pénzt is keresnek. Ez az ötlet jó lenne Magyarországra is, ahol pl. egy „Öregcserkész farmon” cserkészek saját házat építhetnek, zöldséget és állatokat tenyészthetnek saját részükre, vagy eladásra. Ennek a Scout-Colony-nak a vezetője egy cserkész tisztt, aki egyben az iskola igazgatója is. Londoni végzettségű tanító. Ma-

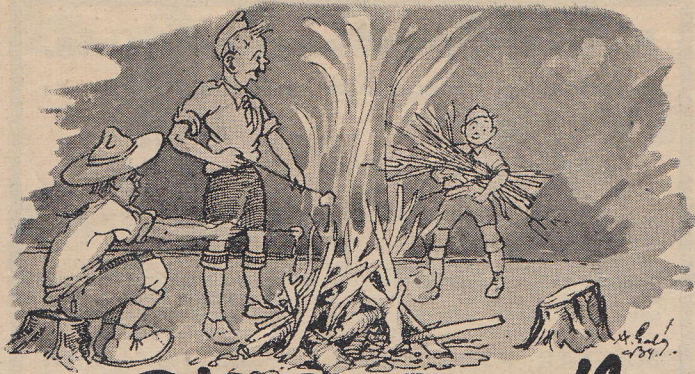
gyarországon sem kellene szégyelni egy-két állástalan érettségizett, vagy nem érettségizett öregnek, csak hozzá kellene fogni és egy kis utánjárással rövidesen meglenne. — Itt a kolónián építettük meg mi is a mi kis szoba, konyha és verandából álló „Magyar Ház”-unkat, ahol még egypár hónapot fogunk időzni. — Nagyon jól érezzük itt magunkat, mert Ceylon magában is gyönyörű hely. A kis „Magyar Ház”-unknak rövidesen megtartjuk a keresztelőjét,

Váradí Dezső és Simon Tivadar Ceylon szigetén.

amire meghívjuk az összes ismerőseinket, mert Ceylonban az a szokás, hogy ilyenkor a vendégek hoznak mindent, ami a beruházáshoz szükséges. Otthonról magyaros terítőket, függönyöket és ágytakarókat küldenek. Az életünk körülbelül így telik el: reggel 6—7 óra között kelünk, mosdás után közös reggeli ima. Az ima után mi a reggeli teánkat szoktuk megfőzni, amely hamisítatlan finom Ceylon-tea (itt egy pengő nyolcvan fillér, otthon 20—25 pengő egy kiló!), a délelőtt valamivel mindig eltelik és 11 óra felé ebédet főzünk: ugyancsak ceyloni nemzeti edelt, „rice and curry”, főtt rizs és zöldségekből, húsból, gyümölcsökből készített főzelék- és pörkölt-féle. Délután sétát szoktunk tenni, bevásárolni, este megint főzés. Vacsora után pedig beszélgetés otthonról, sakálordítás, bagolyhuhogatással és majomüvöltéssel kísérve a közeli (30—40 méter) dzsungelből. Ceylon azért egészen békés hely, még sem krokodil, sem leopárd nem kapaszkodott belénk. Ezt az életet fogjuk élni még egypár hónapig, amikor Simon Tivadar visszatér, hogy folytassa tanulmányait a Közgazdasági Egyetemen, én pedig, hogy keleti nyelveket tanuljak, egy buddhista kolostorba fogok menni, ahol a szanszkrit, páli, hindosztán, urdu, maláj, sziámi, japán, kínai, tibeti, szingaléz nyelvek közül kettőt-hármat megtanulok. Jó munkát!

(Közli: Borsiczky Sándor csp.)

Tábortűznél

A husvét utáni első táborítélet országos és egyéni nagy élmények teszik minden eddiginél érdekesebbé. Lepergett az országos őrvezetői tábor, válogatott, pompás gárdával, amelyben a magyar cserkészlet jövő nagy ígérőjét látjuk. — Ünnepe volt a repülőtelepek: Rotter István, magyar cserkészrepülő, megszerezte a vitorlázó repülőket feljelmény-jelvényét; erről a repülésről való beszámolója egyike a mostani számunk legérdekesebb cikkeinek.

Uj érdekességeket ígér a jövő is. Április 22-én a cserkészszövetség országos közgyűlésén megreformált szerkezettel, új tisztikarral, sok új gondolattal indultunk neki a jamboree utáni első lustrumunknak; a cserkészletünk megemésztette és feldolgozta mindazt, amit a jamboree nyújtott nekünk és most erősebb, gazdagabb és mélyebb korszak következik a történetünkben. Uj szerkesztőt kap a Magyar Cserkész és megkapja felelős gazdáját minden egyes mellékhatása a gyönyörűen kifejlődött nagy cserkészfának. Ez a táborítéletünk egyúttal Koszter atya búcsúüzenete is, mert a következő tüzet már Velösy Elek bá' gyújtja. Másik érdekesség az országos vezetőtiszt körlevelének kijelentése, amely azt ígéri, hogy ez az évünk az országos versenyek jegyében fog lefolyni és be is állít az eddigiekétől különböző, érdekes és újszerű nagy versenyt április 28—29-re. Megkezdődik az első Hajrá!

Utolsó táborítéletünk óta sok minden történt a magyar cserkészvilágban.

Ünnepélyek. A szegedi cserkészcsapatok hét előadás keretében mutatták be a jamboree-filmet hangulatos kísérőműsorral a nagyközönségnek. A március nyolc és kilencedikén tartott előadásokon a város előkelőségei teljes létszámban megjelentek, élen a püspöki kiküldött, a polgármester, a dandárparancsnok, az egyetem tanári kara a rektor vezetésével. A közép- és elemi iskolák vezetői és tanulói, hasonlóképpen a katonaság is részt vett a nagyszabású ünnepségen. Az ünnepély sikeréről a helyi lapok hasábjain megjelent cikkek tanuskodnak. — A 28. sz. Szent István cserkészcsapat a déli vizitelen felépítendő csónakházuk javára szerzői estet rendezett. Az estély műsorszámjai: György Oszkár dr. zeneszerző és Heykál Ferenc dr., író, cserkészbarátok szerzeményeiből alakultak. A jelenlévő közönség kívánságára április hó 14-én ismerkedési családi estet rendeznek a csapat öregcserkészei, ugyancsak a csónakház javára. — A 132. sz. Csilléry csapat március 25-i ünnepélyén a beszédet Csilléry András volt miniszter mondta; az újonok felavatása után a csapat előadta Pirovsky Lajos parancsnok és Kiss Sándor 2 felvonásos énekes mesejátékát. — A 309/ö. Assisi Szent Ferenc csapat április 15-én rendezte műsoros előadását sok mókával és nevetéssel. — A MAV Egyetértés debreceni cserkészcsapat március hó 10-én tartotta huszadik fogadalomtételét. A fogadalmat — gyönyörű ünnepség keretében — dr. vitéz Bessenyei Lajos tankerületi főigazgató, a kerület elnöke vette ki. Jelenvolt az ünnepélyen dr. Sztrilich Pál országos ügyvezető elnökhelyettes is. A jelenlévők lelkesen ünnepelték Krámer Gyula MAV műhelyfőnököt, a szervezőt elnököt, aki a csapatot 20 évvel ezelőtt megalakította és parancsnoka volt 12 éven keresztül. — Jamboree-beszámoló volt Kiskunhalason. — Budapesten az Uránia színházban zsúfolt ház mellett folyt le a cse kőszapródmatiné s a kisfiúk szereplése végtelenül kedves volt. — A budapesti farkaskölykök pedig a kissvábgyei Kristálybarlangnál megtartották tavaszi nagy szemléjüket és avatásukat. — Különösen a VIII. kerületben mutattak a csapatok nagy élénkséget a jamboree-beszámoló és fogadalomtételi ünnepélyek tekintetében. Gyors egymásutánban tartották meg jól sikerült ünnepélyeiket: a 110. sz. Bethlen Gábor cscs., sz. Tóth Gergely parancsnok vezetésével, a 121. sz. Tisza István cscs., Gál Tibor parancsnok vezetésével, a 883. sz. Kada Elek cscs., Székely Jenő parancsnok vezetésével, a 263. sz. Szegedi Kiss István cscs., Kiss István parancsnok vezetésével, a 216. sz. Arany János cscs., Szalay László parancsnok vezetésével. — A 118. sz. Turán cscs., Mihalkó Béla parancsnok vezetésével tartotta ugyancsak fogadalomtételi és otthonavató ünnepélyét, amelyen a nyilvánosság előtt bemutatott az új tágas otthon helyiségeit, amelyek az új piarista gimnáziumban nyertek elhelyezést. Van egy nagy csapatösszejövetelek tartására is alkalmas terem, egy műhelyszoba, fényképszobor-laboratórium és egy raktárhelyiség. — Nagyszerű jamboree-kiállítás rendeztek a kecskeméti fiúk január hó 10—15-ig a piarista gimnázium tornatermében, hol a nagyközönségnek is bemutatott a VIII. kerület cserkészei a jamboreen cserélt egzotikus tárgyaikat. Ritka zászló- és ruhagyűjteményük nagy sikert arattak.

Tanfolyamok egész soráról számol be a táborítélet a magyar cserkészgárda. Február végén a VIII. kerület Szolonon tiszti értekezletet tartott, amelyen megvitatott a szolnoki vármegyei szerv megszervezését és a szolnoki jamboree-beszámoló ünnepély megrendezését. Megválasztották a vármegyei szerv főbb tisztviselőit: vármegyei elnök dr. Tóth Tivadar, titkár Hauk Antal, vezetőtiszt Simeister János. — Ugyancsak a VIII. kerületben nagy lendülettel indult meg az aprócskerkészlet, úgyhogy már 13 csapat folytat aktív aprócskerkészlet munkát. Január hó folyamán háromhetes apróvezetői tanfolyamot hallgattak végig 20 vezető, kik előtt vitéz Faragó Ede, Szaitz Elemér, Mihalkó Béla tartott több értékes előadást. — A múlt hetekben alakult meg Kecskeméten a Petur véncserkészcsapat. Fáy István főispán, kerületi elnök vezetésével, amelyben a város intelligenciájából mintegy 30-an fognak véncserkészletet végezni s máris pro-

gramba vettek egy bugaci kocsit, egy tiszai csónakirándulást, azonkívül havonta vitaközö teadélutánokat és legérdekesebb jamboree-felvételeket. — A IX. kerület 300 főből álló kerékpár-carussal állított össze, amellyel a „Debreceni hét” ünnepségein fognak a fiúk szerepelni. Ugyanakkor a kollégium udvarán nagyszabású táborítélet is rendeznek. Sok fiú, mint idegenvezető, teljesít majd értékes szolgálatot. — Megalakult a Cserkész Eszperantók Gyakorló Köre s meg is kezdte már az első tanfolyamot. — Március 11-én tisztgyűlés volt Debrecenben, amelynek előadója Sztrilich Pál dr. volt. — Budapesten befejeződött a három hónapon át tartó evezőstanfolyam. A Magyar Cserkész és a Vezetők Lapja beszámoló majd a felvetődött sok érdekes gondolatról és gyakorlati tapasztalatról. — A nagyhét folyamán lezajlott Debrecen segédítzti tábora, amelyen összesen hatvanan vettek részt.

Jövőbe néző tervekkel tele a magyar cserkészlet. A VIII. kerület fotoszakosztálya Mátis Kálmán főtitkár vezetésével diaposzitiv sorozatot készít a kerületi cserkészek legsikerültebb és legérdekesebb jamboree-felvételeiből, amely diaposzitiv-sorozat kiválóan alkalmas lesz a jamboree-beszámoló ünnepélyek illusztrálására. — A kerületi közgyűlésen a nagykőrösi 216. sz. Arany János cserkészcsapat elvállalta a VIII. cserkészkerület őrvezetői táborának előkészítését. A legszelesebb körü előkészületek már is megkezdődtek. A csapat vezetősége elhatározta, hogy a tábor kereteit kiegészíti és az őrvezetői táborral egybekötve segédítzti tábor is rendez. A tábor helye Nagykőrösön, a vasúttól 20 percnyire fekvő Palfája erdőbeli cserkészparkban lesz, június 24-től 29-ig bezárólag. A tábor vezetősége a VIII. kerület elnökségével egyetértve arra törekszik, hogy a résztvevői díjat minél kevesebben állapíthassa meg. Ez természetesen a jelentkezők létszámától függ, de legkedvezőtlenebb esetben sem fogja túlhaladni hat napra a 4 pengőt. A csapatok kellő időben részletes tájékoztató körlevelet és jelentkezési ívet kapnak. Egyébként a VIII. kerület segédítzti-őrvezetői táboráról tájékoztató hírekre, felhívjuk minden cserkész, leendő vezető és a csapatparancsnokságok figyelmét. Ezen tábor résztvevői ugyanolyan gyakorlati és elméleti kiképzésben részesülnek, mint az országos őrvezetői táborban. Elsősorban számítunk azokra, akik az országos őrvezetői táborból a korlátozott létszám, vagy más ok miatt elmaradtak, vagy akik résztvettek az országos őrvezetői táborban s a cserkészvezetés terén magukat továbbfejleszteni, tökéletesíteni akarják. — A IX. kerület tisztviszsgái április 15-én lesznek. — Pünkösd két napján kerületi csapat-összevonás lesz, mely alkalommal leplezi le a IX. kerület Debreczeni Ferenc síremlékét. A debreceni cserkészlet kedves halottjának síremlékét Csanak József műépítész, kerületi műszaki előadó tervezi.

Néhány apróság is érdekelni fog benneteket a cserkészberkek életéből. Követendő példa a IX. kerület titkári hivatalának az a felszerelése, hogy állandóan tisztajta német és francia cserkészlap áll ott a bejövő cserkészek rendelkezésére. — Bató Zoltán jászkarajenői 877. sz. csapatbeli cserkész a főcserkész úrtól életmentésért arany élemlémet kintüntetést kapott. Nemcsak a csapata, hanem mindannyian együtt örülünk a bátor életmentésnek. — Még egy kedves hír érkezik a jászok földjéről. A jászberényi csapatok a gödöllői VIII. altábor angol kontingensének vezetőjét, mr. F. G. Deanst, örökös tiszteletbeli tisztjükké választották meg; az angol úr szép levéllel és az ottani helyi lapjában közölt cikkel halálta meg a figyelmet.

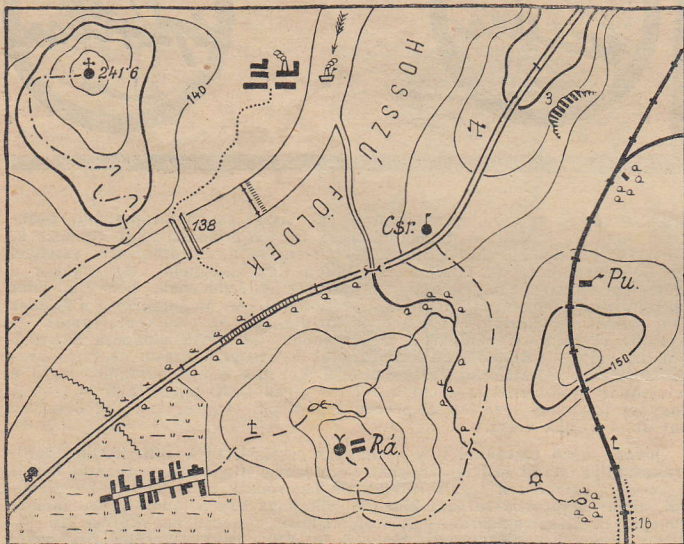
Végezetül hadd álljon egy kedves cserészapróság. A 304. Kőrösi Csoma Sándor csapat segédítzti jele: „Kint voltunk az Új Szent János kórházban és a betegek részére egy igen jól sikerült előadást rendeztünk. Ugy az orvosi, mint a tisztviselői kar megtisztelt érdeklődésével. A befolyt jövedelem teljes egészében a kórház újonnan megalakult protestáns egyháza és imaterme céljait szolgálta.”

Nagyoknak.

1. Térképvázlat. Beküldte: Velösy Béla.

Dugó Jani szeretne az első „Pacsirta cserkész” lenni, és ezért szédítő iramban rakja le a különböző különpróbákat. Legutóbb is a térképész különpróba-hoz készítette el lakása környékének élethű térképét. Nagyot nézett Janika, mikor a Parancsnok úr egy csomó hibát fedezett fel benne. Vajjon milyen hibákat találhatott benne? (Pontozás a hibák száma szerint.)

- 2.

dt
tölgy

 1 pont
- 3.

Tűz.

 1 pont
- 4.

&	&-és
---	------

 1 pont
- 5.

D	& &
---	-----

 2 pont

Korai lapzárta miatt a múlt számban nem közöltünk megfejtést, azért a március 1-i szám megfejtéseit is most adjuk.

A március 1-i szám helyes megfejtései: Nagyoké: Keresztrejtvény: Vissz. 1. Távirógép, 10. Vetítógép, 15. Rónaság, 18. Takaró, 19. Mohás, 25. Susogó, 27. Isszák, 28. Hajít, 35. Kemál, 39. Tarifa, 41. Sivatag. — Fügőleges: 1. Távirati jeleket, 4. Rétes, 5. Gágog, 7. Papirosszalagra, 16. Órásinas, 17. Nógatás, 19. Musztafa, 22. Sokal, 33. Imítál, 35. Kavar, 36. Erató. — Betűrejtvények: 1. Tisztítábor, 2. Elhagyottan, 3. Számonkérés. — Kicsiké: Keresztrejtvény: Vízszintes: 1. Kerítés, 7. Eb, 8. Fako, 9. Rim, 10. Baka, 12. Kamarás, 14. Ek, 15. Soká, 16. Sivatag. — Fügőleges: 1. Kerekas, 2. Ebi, 3. If, 4. Takarot, 5. Ék, 6. Soka-

Megfejtések:

ság, 10. Bara, 11. Káka, 13. Aki. — Betűrejtvények: 1. Költő, 2. Záróra után, 3. Kender.

A március 15-i szám helyes megfejtései: Nagyoké: 1. Páratlan szerencse, 2. Rajvezető, 3. Feltételes szabadság.

Kicsiké: 1. Öböl, 2. Félelem, 3. Történelem.

Keresztrejtvény: Vízszintes: 1. Takarékos, 9. Ebéd, 10. Sz, 11. Rrr, 12. Este, 14. Madár, 17. Kor, 18. Ékesek, 20. Rz, 21. Soz, 22. Nis, 24. Zl, 25. Idézet, 26. Ej, 27. Ló, 28. Takarítás. — Fügőleges: 1. Természet, 2. Abrakolja, 3. Kérdez, 4. Ad, 5. Re, 6. Éle, 7. Ostor, 8. Szerzetes, 13. Sk, 15. Ás, 16. Rendőr, 19. Kié, 23. Szít, 25. Ila.

Husvét vasárnapján avatta szentté a pápa a legelső igazi cserkészpapot: *Don Bosco*t, aki fél évszázaddal a cserkészlet indulása előtt kis rongyos utcagyerekei nevelésével a modern pedagógia csodáit érte el. Meghajtjuk a zászlót emléke előtt!

Kedvezményes sátorjavítás.

A Gazdasági Hivatal által megállapított árak:

11-es típus javítása	a. P	10.-
15-ös "	" "	10.-
200 cm sátorlap javítása	" "	1.50
250 "	" "	2.50
ujraimpregnálás m ² -ként	" "	1.-

A fenti árban mindenféle szakadás, foszlás, hiány pótlása, megvarrása, a sátrak portalánítása is bennfoglaltatik. — A sátrakat vagy szegedi gyártelepünk címére, vagy budapesti raktárunkba kell szállítani s azok kijavítása ugyanott vehetők át. — Minden sátor vegyintával megjelölendő. — Javítási határidő a gyárba való beérkezéstől számított 3 hét, júniusban 4 hét.

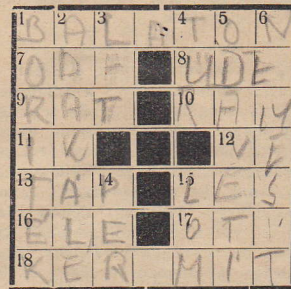
MAGYAR KENDER-, LEN- ÉS JUTAI PAR RÉSZEVENYTÁRSASÁG
BUDAPEST, V. KER., FALK MIKSA-UTCA 26-28. SZ
Gyár: ÚJSZEGED.

Kicsiknek.

1. Keresztrejtvény. Beküldte: Katona. 4 pont.

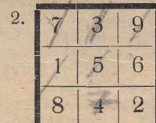
Vízszintes sorok:

- 1. Allóvíz neve.
- 7. Helyhatározó.
- 8. Arcra is mondjuk.
- 9. Fordítva fejre mondjuk.
- 10. Fordítva kígyó teszi.
- 11. Igerag.
- 12. Képző.
- 13. Ilyen szer a hús.
- 15. Néz.
- 16. Vágószerszámnak van.
- 17. Munkásbiztosító intézet, röv.
- 18. Utburkolat készül belőle.

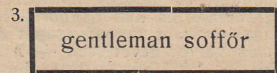

Fügőleges sorok:

- 1. Levél része.
- 2. Duna-sziget.
- 3. Régi mérték.
- 4. Elvisel.
- 5. Hajítja.
- 6. A munka...
- 14. Ügyvéd vezet.
- 15. Felesleges holmi.

Ugy kell elrendezni ezeket a számokat, hogy az ötöst közepén hagyva, vízszintesen is, függőlegesen is és az átlók irányában is 15 legyen a számok összege. (5 pont.)

1 pont

Beküldési határidő: május 1.

Üzenetek: 47. Fecske-örs. Rejtvényeiteket várjuk. — H. L. Szeged. Pontozás közlése május 1-én lesz. — P. J. Szeged. Számodat a pontozás közlésekor fogod megtudni. A megfejtést eszentül 64. cs.-cs. Sopron, Bencés-gimnázium címre kell küldeni.

KALAND A BALKÁNON

Támadás a Povlja-i szorosban

A „bivalyok“ raja egy szép napon elhatározta, hogy elindul utazni. „Menjünk a Balkánra“, mondta Gyorskéz, a vezetőjük. A fiúk lelkesen helyeselték a tervet.

Igy jutottak el Boszniába a Drina vidékére. Utazásuk harmadik napján így szólt hozzájuk Gyorskéz: „Ebben a hegyszorosban táborot ütünk. Ha szerencsénk van, nem sokára ránk fognak akadni a „medvék“, a szomszédos rajok leghatalmasabbika“.

Sátor alatt tanyáztak egy hegyszorosban a rohanóvízű Drina partján, amelyről az egész terület nevét kapta. Gyorskéz elküldte cserkészzeit a közeli bosnyák falvakba, Repülő Nyil pedig őrt állt. Egy nap felhangzott a kiáltás: Jön az ellenség! Közelednek a „medvék“! Repülő Nyil sátra elé lépett és belefújt ködszirénájába. Futva érkeztek haza a fiúk minden irányból, a falvaktól kenyérrel és almával megrakodva, az erdőből fenyőgallyat és gombát hozva hátizsákjaikban s a Drina partjáról, ahol hátrahagyták magaácsolta kajakjukat. „Sietni, sietni, mindjárt kezdődik a harc a „medvék“ ellen!“ Gyorskéz átvette a parancsnokságot. Már sötétedett az erdő, mikor a tábor tűz fénye idegen alakokra esett. Némelyik megbotlott a kövekben, gallyakban, mások macskamódra lopóztak a sötétben, majd másodpercekig meglapultak mozdulatlanul — bizony, nagy veszélyben forgott a „bivalyok“ tábora. A helyzet csöpet sem volt barátságos. Akkor — egy kiáltás! Gyorskéz jólirányzott ugrással a legközelebb lopózkodó ellenség előtt termett. Ez volt a jel az általános harcra. Ordítózva rohantak egymásnak a harcosok, még az apródok is vitézül támadtak az ellenségnek. Repülő Nyil felkiáltott: „Várjatok, majd mindjárt jobban világítok nektek!“ Ezzel vakító fénykévét bocsátott a csataterre a magával hozott hajólámpából. De mi az? Ezek mégsem lehetnek a „medvék“, akik szitkozódva és fogsikorgatva cikáznak az aljnövényzet között s barna kézzel igyekeznek támadóik nadrágját kiporolni. Kürtjel. — Gyorskéz ködszirénája: „A harcnak vége!“ A „bivalyok“ vitéz raja a boszniai regetegben egy vadidegen, bár egyébként minden bizonnyal barátságos érzelmű cigánycsoporttal állt szemközt. Repülő Nyil zavartan vakarta meg a fületövét, látva, mibe vitte bele a fiúkat.

„Dobar dan Gospodo“, mondta az öreg cigányvajda szerb-horvát dialektussal. Levett kalappal lépett elő. Pénzt akart... Gyorskéz nem találta a helyzetet bizalomgerjesztőnek, mikor lassan összegyülekeztek a „bivaly“ tábor

vél ellenségei, leverték ruhájukról a sarat s egyre közelebb merészkedtek... „Pénzt!... Fiatal urak, szegény cigányokat megverni...“ Ezt még a legfiatalabb apród is megértette... Ekkor hirtelen előugrott Sebes Szarvas, a nagy, tizenöt éves fiú, akivel eddig senki sem törődött. Merészen az öreg cigány elé lépett és hangosan, barátságosan nevetni kezdett. Képzeldék: nevetett! Erre különös dolog történt. Mikor a cigányok látták, hogyan tesz Sebes Szarvas békés szándékáról biznyságot, nagy hangzavar támadt soraikban a sötét erdőben. „Hajahaj“, kiáltott az egyik cigányasszony s rámutatott előbb a maga, aztán a többiek tetszésnyilvánításai közepette Sebes Szarvas fehér fogaira. Az ő ragyogó-fehér fogsora és szívből jövő, csengő kacagása győzött. A fiúk gyorsan összegyűjtöttek néhány Para-t s az öreg vajda kalapjába tették.

Most a cigánygyerekek hegedűjükön hálából néhány szép nótát húztak. Egy kis cigány táncolni kezdett a tábor tűz fényénél, a bivalyok raja pedig lelkesen tapsolt neki. A félelmetes „medvék“ azonban sehol nem mutatkoztak.

Miután a cigányok már elvonultak, a nagyobb fiúk sokáig ébren maradtak. Gyerekek, ez volt aztán kaland! És milyen egyszerűen mentette meg őke Sebes Szarvas... Igazi mesterfogással, ami még az I. osztályú próba letelésénél is becsületére vált volna akárkinek! Gyorskéz, a rajvezető, fejesóválva mondta: „Ember, hogy csináltad ezt? A cigányoknak szörnyen imponált a fogsorod! De hiszen van is neked fogad!...“ Sebes Szarvas győzteshez illő fölénytel mosolygott. „De ápoltam is mindig a fogamat. Naponta háromszor mostam s állandóan vigyáztam, hogy ne kapjak olyan csunya fogkövet, ami a fogat megbarnítja és meglazítja...“ — „Na-na“, mondta Repülő Nyil, „csak ne add annyira a bankot... hiszen mi is tartózkodunk a dohányzástól s az édességektől.“ — „A fogmosás is kötelező naponta kétszer.“ — „De az a fontos ám, gyerekek, hogy mivel pucolja a fogát az ember!... A magam részéről, akár merre járok, mindig a jóízű Kalodont használom. Kalodont használata mellett semmi nem rakódhatik le a fogra, úgy marad, ahogy a jó Isten adta az embernek.“

„Szóval Kalodont“, mondta a rajvezető, „rendben van. Ezentúl csak Kalodonttal mossuk a fogunkat, fiúk. Legyen ez a kaland intés számunkra: kellő időpontban jól tudjunk nevetni s akkor senki nem bír velünk.“

Igy ért véget a „bivalyok“ kalandja a Povlja-i mély hegyszakadéokban, a rohanóvízű Drina partján.

NÉGYSZEMKÖZT

Bűnös játék törvénye rajtam... Próbálnál szabadulni, kértél tanácsot fűtől-fától és nem tud senki okosat mondani. Sok egymással ellentétes vélemény közül nem tudod a helyeset eltalálni. Engem kérdesz: mit tegyél? ... Hm. Hát először is ne kérj többé tanácsot senkitől. A VI. parancs világa kamaszévök alatt nehéz válságok okozója és ki tudja, hogy a pajtásod, akit tanácsért megkérdezel, megtalálta-e igazán a nagy Isten gondolatát a parancs mögött, vagy talán csak komizságot és bünt talált és akkor így oktatna ki tégedet is? Menj el a lelkiatyához és övele gyónáson kívül, de bizalmas beszélgetésben tárgyald meg az egészet. Ne hallgass el semmit előtte, őszinte légy és szót fogadó: amit mond, azt minden áron megtartsad. Tudod, nem könnyű győzni ott, ahol erős külső ellenségekkel van dolga az embernek; még sokkal nehezebb a győzelem, ha az ellenségnek bent önmagában is hatalmas pártolója támad. Kamaszvágyaid, fantáziád, bűnös játékhöz szokott idegeid mind ellened támadnak és jószág felé törésében ezer nehézséget okoznak. Nem baj! Tanulj a hangyától s ha egyszer nem sikerült, indulj másodszor és tizedszer is újból új akarattal! És ne hallgass, jaj, né hallgass másra, mint a lelkiismeretedre és a lelkiatyád tanácsára. Mondod, hogy olvastál egy psychoanalitikus orvosi könyvet és az egészen megzavart, nem látod most már, hol van igazság és hol a helyes út. Ne olvas orvosi könyvet és hagyd békében a psychoanalitikusokat. Ez az egész irány csak kísérlet ma még és az új teóriák gyerekbetegségeit, tévedéseit még nem élte túl; nagy túlzásait és egészen helytelen irányban történt kilengéseit csak újabban kezdi önmaga is észrevenni. Ez nem volna hiba, csakhoggy közben a túlzások egy csomó lelket tönkretesznek. Te nem iehetsz közöttük! Belőled nem a psychoanalízis nevel egész embert, hanem Isten előtti felelősséggel édesapád, Egyházad, lelkiatyád. Szokásos bűnöktől szabadulni lehet, mindenki meg tud tőlük szabadulni és tened is sikerül majd; de hallgass a lelkiatyádra és nem lankadva, meg nem állva, vívd végig a tiszta férfiúság szabadságharcát. Két könyvet olvass el sürögösen: Tóth Tihamér: „A tiszta férfiúság”, és Marcell: „A kemény parancs” c. könyveket. Egyszeriben másképpen fogsz látni sok nagy kérdőjelet!

Borzasztó nehezen megy a tanulás... Persze, mert a fantáziád tüzes csikó, mindegyre elragad, nehéz megfékezni. Elkezdted a leckét és két perc múlva már meseréten ficáncol a képzeleted; s amikor megint visszakényszeríted a könyvhöz, az szinte fáj. Hát nézd, monddok néhány egészen egyszerű kis fogást, amelyekkel pályvát vehetsz a fantázia-csikó nyakába. 1. Leülsz az asztalhoz, előszeded a könyveidet, ugyanakor kiteszed magad elé az órát is. Első tantárgy. Történelem. Lecke: Augustus császár kora, közigazgatás, műveltség. Megnézed, „megsaccolod”: ennek a megtanulásához nekem elég 20 perc. Az óra 15.10-et mutat. Fél négyre készen kell lennem. Hajrá! — És most megkezdődik egy versenyfutás az óramutatóval. Gyorsan igyekszik előre, de még gyorsabb a diák esze; a verseny izgalma érdekel, ragad magával, nem érsz rá elgondolkodni, és mire váratlanul gyorsan végetért a 20 perc, készen is a lecke, megy mint a vízfolys. Utána a következő, aztán a harmadik és így tovább. Az óramutatóval folytatott versenyfutás egyszerre megtanít szórakozottság nélkül, figyelmedet összpontosítva, tanulni. 2. Két lába van a tanulásnak: az Ész és az Emlékezet. Eddig mindig csak egy lábon sántikáltál, mert egyszerűen magoltad a dolgokat. Hiba. Először megfogod ésszel, utána belegyürod az emlékezetedbe. Hogy megy ez? Fogod a könyvet és elolvasod érdeklődő figyelemmel a leckédet. Rögtön csoportosítod is a benne levő főbb gondolatköröket: hát miről is van szó itt? erről... meg erről... meg erről... Igen. Ezt tudom. Most megegyszer elolvasod és szuggesztív figyelemmel, erősen összpontosítva, belevéved ezeket a főbb pontokat az eszedbe. Ezzel a váz készen van. Most az egyes pontokra ráarakod a húst, bőrt: elolvasod 2—3-szor figyelmesen a hozzá tartozó szöveget. Aztán megegyszer összefoglalóan átolvasod az egészet elejétől végig, és aztán elmondod magadban hibátlanul. Próbáld meg. 3. Divide et impera, vagyis oszd meg a leckét, könnyebben legyőzöd. Be kell vágnod 15 latin igét. Meg sem tudsz mozdulni velük. De ha felosztod 3 csoportra, az 5—5 ige bámulatos gyorsan belemászik a fejedbe. Ezek apró technikai fogások. Azonban egy a fő: ura legyen a leckének! Ne alatta jeküdj nyögve, csikorogva és tehetetlenül türed, amint átgördülsz rajtad a győzhetetlen lecke. Ésszel és akarattal ura légy, akkor soha nehézséged nem lesz vele!

Kosztler atya.

VÍZVEZETŐI WEEKEND-TÁBOR.

Az örömdetesen fejlődő vízi-rover cserkészeti egységes fejlődésének előmozdítására az I. kerület vízvezetőképző weekend-tábort rendez.

A tábor gyakorlatilag a ladik és őrsihajó használatának és kezelésének teljes elsajátításával foglalkozik s átvesszük a rover próba többi pontjait is (cserkész-szellem, stb.).

A tábor időpontjai május 6, 13, 27 és június 3-a. Az első két alkalommal vasárnap reggel, míg az utóbbi két alkalommal már szombat este kezdődik és tart minden alkalommal vasárnap este 7 óráig. (Katolikusok számára szentmisehallgatás lehetőségéről gondoskodni!! Szerk.)

Jelentkezhetnek vezetők (pr. id. segédvezetőtől felfelé) és öreg-cserkészek. Rajvezetők azon esetben, ha a csapat különleges helyzete részvételüket szükségessé és indokoltá teszi.

Alsó korhatár betöltött 17. életév.

Jelentkezési határidő 1934. április 15. A jelentkezés a kerületi vízvezető címére (Bpest, IX., Sóház-u. 11. sz.) küldendő.

Részvételi díj 1 P, a jelentkezéskor fizetendő.

Részletes jelentkezési lapot minden csapathoz küldtünk. Azonkívül kapható a ker. vízvezetőtiszteknél.

Czeiner László I. ker. vízvezetőtisztt.

AVATÁS

Kristálybarlang! Az óperenciás tenger üveghegyének, a tündérkirály várának csodás bejárata? Vagy Ali baba 40 folyosó kapuja? Ahogy parancsolod bábrablójának szeszámja? Ősmagyarok, vagy a törökvilág csodás bűvőhelye? Vagy talán Attila kincseihez vezető folyosó kapuja? Ahogy parancsolod bájos érdeklődő. Tény az, hogy minden farkaskölyökjelölt álma. Hatalmas sziklahegyek között kis tisztás, hová 14 évvel ezelőtt s azóta minden évben elzarándokolnak a kis farkaskölyök jelöltek, hogy ígéretet tegyenek:

Megteszem, ami tőlem telik. Hű leszek Istenhez, hazámhoz és a falka törvényéhez...

dörgő visszhanggal veri vissza a sok bátortalan gyermekhangot a hatalmas sziklaal s a Boldogasszony anyai szívére öleli apró gyermekeit.

Ezeregynéhány kicsi kis élet-rügy fakadt ki a rügyfakasztó forró anyai csók nyomán. Ezeregynéhány gyermekszem nyílt meg 25-én, hogy lásson, hogy kutasson a sötét magyar éjszakában, hol oly nagy szükség van arra, hogy mindenki megtegye, ami tőle telik.

Levelezzünk!

Kedves Fiúk!

Ugy látszik, hogy ilyenkor, husvét táján csodák is történnek. Mindeddig hiába kerestünk észit levelezőket, míg végre most mi kaptunk felhívást Észtországból: *tizennyolc Pärnu-környéki észit fiú szeretne levelezni veletek német, angol, vagy orosz nyelven.*

Ezek a fiúk nem cserkészek, hanem az úgynevezett „Noorkotka” (ifjú sas) mozgalom tagjai, amely valamivel katonásabb a cserkészetnél, de sokban hasonlít hozzá. Életkoruk 15—18 év közt váltakozik. Címeik megkaphatók tőlünk.

Adrian Wijnehus Breda-i holland öregcserkész bélyeggyűjtés céljából keres magyar levelezőt. Németül, angolul és franciául tud.

Egy Lahore-i hindu diákcserkész angol nyelvű magyar levelezőt keres. Címével együtt fényképét is kiadjuk.

A Nemzetközi Iroda egy Glasgowban lakó 17 éves zsidó cser-

Országos cserkészverseny lesz!

Hallottátok-e már, fiúk, hogy ez az év a cserkészversenyek jegyében fog lefolyni. Az orsz. tisztgyűlés elhatározta, hogy a cserkészvezetőtiszti megszervezte orsz. portyázás (hike) f. év ápr. 29-én lesz. (A külügyi portyázás más!)

Minden csapat minden őrsé résztvehet.

Feladatokat a parancsnok fogja kiosztani az egyes őrsöknek.

A Szövetség is ad hozzá egy feladatot.

Szép jelentés és jól végzett portyázás fogja eldönteni az őrs, ill. a csapat sikerét.

A legkiválóbb jelentésekből a Magyar Cserkész is közölni fog párat.

Ostromoljátok a parancsnokaitokat további kérdésekkel, mert

JANKÓ BÖLCSEKET MOND

A Föld adatai:

Földtengely hossza 12.712 km.

Egyenlítőnél az átmérője 12.755 km.

Egyenlítő hossza 40.070 km.

Föld felülete 510 millió négyzetkm.

Középtávolsága a Naptól 149.501.000 km.

Középtávolsága a Holdtól 384.446 km.

Távolsága a legközelebbi állócsillagtól (a Centaurus Alphája) 41.1 billió km.

A Föld leghosszabb folyói (km): Themse 336, Po 672, Loire 1002, Rajna 1225, Duna 2900, Volga 3895, Kongo 4640, Jangcse-kiang 5300, Amazonas 5500, Nilus 6000, Mississippit 6970.

Az 1930—31-i tanévet elvégzett fiúk száma összesen a polgári iskolákban 36.366, gimnáziumokban 14.064, reáliskolákban 7805, reál-gimnáziumokban 28.202 volt. (Arról, hogy milyen eredménnyel, — nem szól a statisztika...)

A kereső népesség foglalkozása hazánkban 1920. évi adatok szerint százalékban kifejezve: östermelő 58,2, bányászat, kohászat, ipar 19,7, kereskedelem 5,0, közlekedés 3,2, véderő 2,4, közszolgálat és szabad foglalkozások 4,6, házciselédek 4,3, egyéb foglalkozások 2,6.

Magyarország állatállományából „izelítőül” néhány adat 1931-ben: szarvasmarha 1,814.000, ló 865.000, sertés 2,715.000, juh 1,440.000 darab.

Hurkázás. Régi magyar népi játék. A „hurka” egy kb. 20 cm hosszú pálcika, amelynek mindkét vége hegyes. Ezeket egy négyzetbe kell a következő módon elhelyezni:

A négyzet határait ki kell rajzolni a földön. Ettől kb. tíz lépésre áll fel a dobó. Ez egy kb. félméteres doronggal, pl. méta-ütővel a négyzetbe dob úgy, hogy egy dobással minél több hurkát tudjon a négyzetből kiütni. Ha a dobás után egy hurka a határvonalra esett, azt ott a földbe kell szúrni és onnan kell kiütni.

Győzött az a játékos, aki a legkevesebb dobással tudta az összes hurkát a négyzetből kiütni.

Fejfájást megszüntetik és meghűlésnél gyors javulást eredményeznek az Aspirin tabletták.

De a valódi Aspirin tabletták legyenek a BAYER kereszttel

Gyógyszertárakban kapható.

kész, Horace Phillips részére keres német, angol, vagy francia nyelvű magyar zsidó levelezőt, aki őt magyarul tanítaná.

Mindezek címeit kiadja a levelezési akció, Budapest, V., Nagy Sándor-u. 6. Hivatalos óránk szombaton d. u. 4—6-ig.

Atányi István.

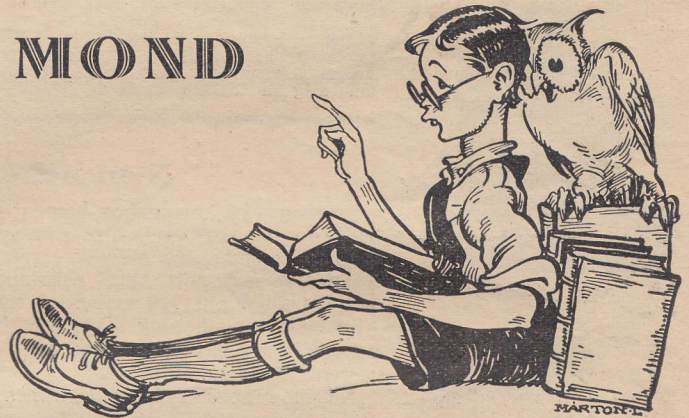
ők tudnak bővebb felvilágosítást adni a szövetségi körlevél és a Vezetők Lapja alapján.

Őrsvezetők, jól készüljétek fel, mert őrsötök kiváló munkájával nemcsak a parancsnokokot elismerését fogjátok kiérdemelni, hanem hozzájárultok községetek, megyétek és cserkészkerületek jó híréhez is.

Elvállik majd, hogy melyik község és melyik cserkészkerület tudja a legtöbb őrsi portyázást felmutatni.

Április 26-án d. u. 4 órakor a rádióban is utasításokat adunk. Hallgassátok!

Milyen természetű cserkészversenyeket szeretnétek a további három évszakban lefolytatni? Dugjátok össze a fejéteket a csapatban és irjátok meg a szerkesztőségbe, vagy az orsz. cserkészvezetőtisztnak kívánságaitokat a rendezendő új versenyekre vonatkozólag.

Bölcs feleletek a fiúk kérdéseire.

Szabad-e cserkészinghez zárt térdnadrágot húzni?

Télen szabad, mert önvédelem célját szolgálja. Most azonban a pumpnadrágot már felváltja a térdet szabadonhagyó rövid cserkésznadrág.

Olvashatom-e Hitler: Mein Kampfját?

Ha érdekel, hogyne, olvasd. Csak vigyázz, hogy ne légy egyoldalú. Olvasd el utána Faulhaber bíboros éppen most megjelent könyvét: „Kereszténység, zsidóság, germánság” is.

Érdemes-e takarékkönyvet váltanom?

Érdemes. Otthon, kis dobozban, vagy perselyben gyűjtsd az aprópénzt, pengőket már érdemes a takarékbba rakosgatni. Hadd kamatozzék.

Igaz-e, hogy megreformálják a cserkészetet?

Csak az adminisztrációs rendszert teszik ruganyosabbá és modernébbé. A cserkészet ti magatok vagytok; a ti fejlődésetekkel fejlődik és él a magyar cserkészet.

Melyik a világ leghidegebb városa?

Szibéria északkeleti sarkában a 11 ezer lakosú Jakutsk városa. Ott 64 fok hideget is mértek, a 33 évi átlag pedig 58 C. fok volt. Brrr!

A MAGYAR CSERKÉSZ POSTÁJA

Koszter atya az országos közgyűléstől (IV. 22.) kezdve nem szerkeszti tovább a Magyar Cserkészt. A soproni cím tehát nem érvényes többé. Ezután minden levelet a szerkesztőség címén Budapest, I., Nagy Sándor-utca 6. címre küldjétek!

Cz. L. A húsvéti szám egy héttel korábban jelent meg, hogy a vakációra, ősrvezetői táborra induló fiúk idejében megkaphassák. Így a közlemény egy számmal lemaradt. De így sem készt el, hiszen van még idő. Nb. idegen szavakat, míg meg nem honosodtak, az idegen nyelv szabályai szerint írunk. Vikkend nincs, csak weekend. A gondolat ropant életrevaló; szükséges azonban, hogy a katolikus résztvevők számára a szentmihályi lehetőségét biztosítsák, mert a cserkész itt is „híven teljesíti kötelességét” Isten iránt. — Sz. K. A rajzok kiűnnek, de a cikket át kell írni, vagy újat írni helyette. Istenáldotta művész lehet ugyanakkor gyenge tollforgató (legtöbbször az is). Ugy kell neki, miért nem született írónak (bár akkor meg valószínűleg művészbabóakra pályázná. Ilyen az emberi természet). — Sanyi. Mindent örömmel közlök, Sanyikám, ami jó és a fiúknak ad valamit. Ide azokkal az írásokkal minél előbb! A Quo vadisnak, remélem, ezután fog majd felvirradni, hiszen eddig egy magánlevél megírására sem volt időm. Hogy sikerült az első húsvét kint az ugaron? Gazdagodtál és gazdagítottál? — Ifj. S. J. Köszönöm a kedves változat szövegét. Az első két sor a dallam szempontjából jobb, mint a mienk, a folytatása viszont a leközölt szövegben volt jobb. Ugye? Eltettem. — N. A. T. Ne beszéljen öregségről és rokkantságról az, akinek fiatal a szíve. Soha meg nem öregszik a fiúk barátja és minden, amit a szívből merítve ír, kincs a fiataloknak. Irjon csak, irjon, hiszen olyan kevesen vannak, akiknek a jó Isten bőven megrakott kincses tarisznyát akasztott a nyakukba! — B. Ö. Köszönöm a kedves névnapüdvözlést. A levelet mindenestül átadtam Elek bának, amikor átvette a szerkesztőség anyagát, hiszen most már a cikkek további sorsa az ő kezében nyugszik. Remélem, új ember létre rendelkezik a magas irányító köröknek jóindulatával annyira, hogy meg tudja valósítani a levélben említett, igen praktikus és bölcs gondolatot. A jubileumot, remélem, meleg szívvvel megülik majd. Szerető üdvözlést! — K—A István Bp. Átadtam az egészét Elek bának, miután mi már nemigen találkozhattunk. Ő nemcsak visszaadja, hanem megjegyzéseket is fűz hozzá abban a szellemben, amint én akartam megtenni. Üdv! — K. A. Csepreg. A levelet átadtam a külgölyi hivatalnak. Amint a kívánt címet meg tudják szerezni, azonnal megírják a mellékelt levelezőlapra. Kis türelem. Nb, tud annyira franciául, hogy levelezni merhet idegennel? Mert beszéd és írás közt nagy szakadék tátong áml! Nehogy a mandulaszemű kis japáni kinevesse a távoli rokon franciaságát! — Tomai. Közlésre előkészítve, alkalmas idejét várja. Jönni fog. — B. A. A cikk hamarosan jönni fog, ott van a közlésre kerülők tartójában. — B. János 123. Megvizsgáltattam a nótákat, Jancsi. Általános kritika az, hogy nem vagy tehetségtelen és egészen kedves dolgaidat fogjuk látni majd; a második csárdásod például egész jó. Foglalkoznod kell azonban egy kissé a dallamvezetés művészetével, a zenei stílussal (hiszen a zenének épp úgy van mondatfűzése és egyéni stílusa, mint a versnek, vagy prózaírásműnek), mert kissé logikátlan még a dallamvezetés és min-

Nem nehéz kitalálni.

Egyszer egy kalaposhoz bement egy ember kala pot vásárolni. Kiválasztotta a neki tetsző kalapot, kérdezte, mit fizet érte, mire a kalapos megmondta az árát: 15 pengő.

Erre az emberünk elővesz erszényéből egy húszpengőt és kifizeti a kalapot, persze 5 pengőt ezüstben vissza is kapott. Mivel a kalaposnak nem volt aprópénze, inasát átküldte a szomszéd üzletbe a 20 pengőt felváltani. Így emberünk megkapta az 5 pengőnyi visszajáró összeget és a kalappal elköszönt. Alig ment el emberünk a vásárolt kalappal, rohan be a szomszéd fűszeres inasa és mondja: A húszpengős hamis, kéri a gazdám, hogy cseréljék vissza. A kalapos nem tehetett egyebet, mint a pénzt kicserélte valódira.

Na, most az a kérdés, vajjon mennyi a vesztesége a kalaposnak? (Rejtvény: 1 pont.)

És most elbúcsúzik a régi szerkesztő.

Szegény Vidovszky Kálmán testvérem halála után a legközelebbi közgyűlésig elvállaltam a Magyar Cserkész szerkesztését. Szívvvel, szeretettel csináltam másfél esztendeig. Most lejárt az időm, leteszem a szerkesztői tollat és csendesesen félreállók.

Fiúk, meleg kézzorítással búcsúzómat töltek. Mi szerettük egymást és engem nagyon sok igazi örömmel ajándékozott meg az értetek, veletek való munkám. Köszönöm titeknek! A szerkesztő félredől, de valahányszor szükségtek lesz rá, Koszter atyát mindig megtalálja leveletek, hívó szótok. Segítsen a jó Isten további jó munkára!

Minden kedves munkatársamtól a hálás szeretet szavával búcsúzómat. Segítsetek, támogatástok a szerkesztő számára mindent jelentett. Köszönöm, hogy segítettek és a Magyar Cserkésznek mindig bőkezű ajándékozóitok voltatok.

A szerkesztő kritizál is, harcol is, felemler és földhöz vág, amint a lelkiismerete diktálja. Ha valakit a másfél év alatt talán megbántottam, húzza ki szívéből a fűvet és nyújtson baráti kezét. Én is így teszek.

Elbúcsúzik a régi szerkesztő, akiből nagyon csendes ember lesz ezután. De mielőtt lelép az öröhelyéről, kézen fogja és maga helyébe állítja az új munkását a fiúk lapjának. Szeressétek, támogassátok, sok szép sikerre menjetek az ő vezetésével mellett! A lapnál nem történt semmi. Emberek jönnek és eltűnnek, de él a Lap és ezután is bekopogtat az ajtótokon és a szíveteken, hogy adjon, adjon, mindent nektek adjon és mint eddig, tovább is a legigazibb barátotok ő maradjon. A kollégium kis kápolnájában csendes imádsággal sokszor imádkozom majd a Magyar Cserkész munkájának sikeréért.

A magyar cserkész és a Magyar Cserkészt a legigazibb barátság, mely lelki kapcsolat kösse össze ezután is mindig!

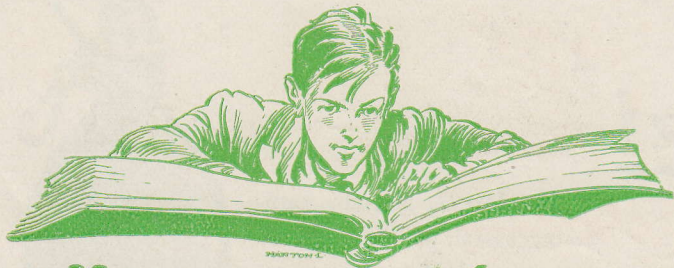
Baráti kézzorítás minden barátom számára!

Jó munkát, fiúk!

Koszter atya.

den ok nélkül nagyok az ugrásaid. Vigyázni kell, hogy ne legyen a dallam szentimentális (mint az utóbbi évek slágerei mind kiállhatatlanul azok), mert a magyar nóta dallama őszinte érzelmeket fejez ki őszinte hangokon. Ez érték a te kis írásaidban is. Máskor is küldj ölellek! — Sz. Sándor 123. Ezek nem versek, Sanyi, hanem nótaszövegek. Ma még primitívek, sok döcögéssel és hibával, de majd lesznek jobbak, ha többet olvasol komoly figyelemmel. Költő nem lesz belőled soha, azonban dalszövegeket egészen kedvesen fogsz tudni írni. Próbálj főleg ilyeneket. De olvas sok-sok verset, hiszen a ritmussal épp úgy, mint az igazi költői stílussal, állandóan hadilábon állsz. Küldj később újabb írásokat, had lássam, hogyan fejlődöl! — Domi. Megkezdem a sorozatodat, fiam, aztán örökségképpen átadlak Elek bának. Irj, dolgozzál és légy nagyon hűséges munkatársa tovább is a Magyar Cserkésznek! — D. Béla Szeged. Meleg kézzorítással köszöntlek, régi pajtás. Örülök, hogy újra megszólaltál. Ezután itt leszel a pályázatokon, úgy-e? A versed itt-ott sántít, de élénk, kedves. Érdemes írogatnod. Ölellek! — F. Imre. Pompási Imre, te született poéta vagy! Jöjj el egyszer és mutasd meg verseidet. — Sz. Laci 430. Érdemes írogatnod, Lacikám. Nagyon könnyen írsz, a stílusodon nincsen nyoma erőltettségnek, tollszárrágásnak és nehéz verejtékekkel rimfaragásnak. A második versed a legjobb. Ma még botlasz, sántít egy-egy sorod, de ha rendszeresen olvasnál magyar költőket, mondjuk naponta egy-két percet szentelnél nekik, akkor ezen a nehézségen hamarosan túlerőülöl. Küldj máskor is újabb verseket! Várlak! — K. Feri 856. Nagyon jók a gondolataid, Ferkó: van bennük poézis és van lelki mélység. De a formák még döcögnek. Olyan a versed, mint amikor szép szövegre gyenge dallamot írnak: te is a szép tartalmat még nem tudod megfelelő versformába öltöztetni. De nem baj, ez csak technika dolga. Olvass gyakran verseket és figyeld a rimet, a ritmust, a kifejezőmódjukat. Sokat fogsz tanulni belőlük! — B. Bandi Debrecen. Várom a leveledet, Bandikám. És remélem, tovább is jóbarátok maradunk. — M. Pista 25. Te Pista, ha ezentúl a Magyar Cserkész minden pályázatán részt nem veszel, hát akkor direkt azért utazom Pestre legközelebb, hogy amúgy istenigazában megbúbozzalak. Hiszen neked pompás humorod és jó írói készséged van! Nem tudom, a pályázaton nyersz-e valamit, de akár nyersz, akár nem, látni akarom sűrűn az írásaidat ezután. — Ölellek! — K. Imre 24. Úgyes kezelője vagy a formáknak, élénk és kedves a kis versed. Vannak náfa jobbak, úgy, hogy nyerni nem fogsz, de érdemes máskor is pályáznod és a „Cserkészfiúk írásai” című rovatunk számára írogatnod. Látlak még, úgy-e? — H. Jenő, Győr. A cikket már Elek bá'nak adtam át, mert a Magyar Cserkész jövő sorsa az ő kezében van letéve. Amint liquidáltam mindent és lesz egy kis időm, levelet írok majd neked. Addig ne tégy semmit. Ölellek! — Sz. Jenő. Maradunk a régi jó barátok. Nyugodtan küldheted ezután is az írásaidat, mert a kritikus dorongjának másodpéldányát megtartottam tovább is magamnak, magánhasználatra. — Tomi. A rajzok jók, a vers rémes. Hogy is mondják csak: Sutor, ne ultra crepidam! Vagyis hogy a művész rajzoljon, de ne írjon verset. A rajzok Elek bá'hoz jutottak, és a mostani számunkhoz későn érkeztek, az anyag már együtt volt. További hűséges, jó munkát. Nemsokára találkozunk s jól fog esni egy kis beszélgetés.

KÖNYVESTÁSKA

„Le feu de camp.“ A francia cserkészeknek nagyszerű ajándékot adott egy gazdag lelki kiadó: J. de Gigord (15, Rue Casette, Paris). Le feu de camp, azaz „Tábortűz“ címen pompás könyvsorozatot indított meg, amelyet nagy lelki élvezettel és haszonnal olvasnának a mi fiaink is. Könnyű stílus, kedves, rokonszenves alakok, igazi cserkészszellem és mély vallásosság teszik az első oldalaktól kezdve barátainkka a Gigord-könyveket. Eddig négy kötetét kaptam meg a sorozatnak. 1. „Le mistérieux wagabond“ a III. törvény diadalát ünnepli roppant érdekes elbeszélés keretében, amelynek hősei: egy pompás cserkészkölyök és négy csibész kislány-cserkész (louveteau). 2. „Histoires pour louveteaux“ a természet világát hozza közel a kispénz lelkehez. 3. „Yug.“ Egy kislány fantasztikus regénye a történelem előtti időkől, aki elszakadva törzsetől, vad vidéken, vadállatok közt él és küzd hónapokon át. Nem fogjátok tudni letenni a könyvet, ha egyszer elkezdtek. 4. „Le foulard de satin“, egész éjszakán át tartó tábortűz mellett sorra elmeséli történetüket a fiúk. Pompás fiúk, pompás történeteket. Izig-végig nemes cserkészszellemmel tele a könyv. Ajánlom, fiúk, olvassátok! Hátha még fordítója is akadna köztetek!

Dr. K.

A gyümölcsös egész évi kezelését ismerteti az a 32 oldalas útmutató, amely most a Földművelésügyi Minisztérium Növényvédelmi és Növényforgalmi Irodájának kiadásában megjelent. Ez az útmutató nélkülözhetetlen minden gazdának, kertésznek és kerttulajdonosnak, mert ebben minden részletesen megtalálható, amit a gyümölcsfák kezelésével kapcsolatban tudni kell. Ismerteti és képekben bemutatja a különféle gyümölcsfabetegségeket és rovarkártevőket, a védekező szerek házi elkészítési módját, a gyümölcsös trágyázásának a kérdését, a védekezési munkálatok időbeni sorrendjét stb. Az útmutatót díjtalanul megküldi bárkinek a Földművelésügyi Minisztérium Növényvédelmi és Növényforgalmi Irodája (címe: Budapest, V., Földművelésügyi Minisztérium), aki azt onnan válaszbélyeggel ellátott levélben kéri.

Örsvezetői notesz. Szerkesztette Balla Dezső. Kiadta a Magyar Cserkészszövetség Vezetőtiszti Testülete.

Az örsvezetői notesz a Hárshegyi Cserkészpark örsvezetőképző levegőjéből nőtt ki, abból a szellemből, amely az örsvezetői táborok ezer tanulságán keresztül hirdeti, hogy amilyenek a magyar örsvezetők, olyan a magyar cserkészlet. Különösen most, a Jamboree után szükséges, hogy előtérbe lépjen még erősebben a magyar örsvezető, hisz most van igazán ideje a cserkészlet elmélyedésének. Már pedig a mélyebb szántás a cserkészlet kis családjában kell, hogy kezdődjék.

Az örsvezetői notesz tulajdonképpen az örs egész munkaprogramját magába foglaló tartalomjegyzék. Rengeteg gondolat, ötlet, apróság, források ismertetése, ami magában ugyan nem elég, hogy az örsvezető azok alapján dolgozzék, hanem utat mutat, eszközöket segít találni a jó örsi munkához. S azon kívül, üres lapjaival, munkára serkenti az örsvezetőt, hogy a fiúkról tett apró megfigyeléseivel, ezer apró gyakorlati anyaggal, játékokkal, nótákkal, tervekkel megtöltse azokat. S hiszem, hogy amelyik örsvezető sokat forgatja s az üres lapokat a maga komoly munkájával megtölti, igen sokkal járult hozzá a magyar cserkészlet mély, benső munkájához.

Lévai Alajos.

„Testvértűzek.“ A magyar cserkészszínpad antológiája. Szerkesztője, dr. Tábori Pál segítőtársaival együtt jó munkát végzett. Ebben a másfél százlapos könyvben élénk sorakoznak a cserkészirodalom ma már klasszikus értékei a fiatal írógárda gyöngyszemeivel együtt. Bírálát?... Csak dicsérni lehetne őket, ha túl nem harsognák próbálkozásunkat. Mert ki nem ismeri Koszter atya csupamosoly figuráit, ki nem derült közülünk Vergilius karosszékén, vagy gondolkodott el a Nemzetközi asztaltársaság kacajmezbe öltöztetett súlyos igazságain? Sik Sándor remekbifaragott versei önmaguk beszélnek. Radványi Kálmán, Tábori Pál, Bethlen Iván, Lévai Alajos, Szabó Zoltán és a többiek is mind-mind a legjobbat adják. Az ember nem tudja melyiküket vegye elő és végül is csak egyet tehet, nyugodt lélekkel ajánlja mindenkinek ezt a Pantheon kiadásában megjelent munkát.

Szentiványi.

Fordul az idő kereke. Multkor az ujonc-korszak olvasmányait állítottam össze a számokra. Figyelmesen átolvastad, feljegyezted a 3. számú jegyzékbe mindazokat, amelyeket még nem olvastál közülök, mert akárhogyan is módját kell ejtened, hogy őket is besorold az ismert, olvasott könyvek táborába. Közben azonban fut az idő, nő a gyerek és új arcú könyvek hosszú sora várja, hívja, csalogatja: Gyere, ismerj minket, sok-sok szépet tartogatunk a számokra! És a 12—14 éves fiú csendes izgalommal, kíváncsi szemmel figyel a következő jegyzéket, amely most már az ő könyveit hozza. Íme a jegyzék.

Marad továbbra is legjobb barátod a Magyar Cserkész és a Zászlónk. Különösen a XXXII-ik évfolyamát járó Zászlónk az, amelynek minden fiú könyvtárában ott kell állnia, mert ehhez hasonló ifjúsági folyóirata nincs a világ egyetlen népének sem. Ha valahogyan meg tudod szerezni a régi évfolyamokat, mindenről mondd le és vedd meg őket; teljes sorozat Zászlónk megfizethetetlen érték nemcsak a fiúk, hanem a felnőttek számára is. En évekig kutattam, kérdezgettem, míg a kollégiumi könyvtár számára sikerült teljes sorozatot szereznem, és ezeket az évfolyamokat minden esztendőben újra kell kötetnem, úgy szétolvasás a fiúk évről-évre. Most jön a filléres Magyar Cserkész, a legszegényebb fiú is igazán minden nehézség nélkül előfizethet re; mellette annál könnyebb lesz a Zászlónk előfizetésére is tarakózkodnod.

A könyvek világában most már ismerkedni kezdesz a külföldi nagy írók műveivel épp úgy, mint a komoly és értékes magyar irodalommal. Kedves barátod Dickens, a melegszívű angol (Copperfield Dávid, Twist Olivér, Nickleby Miklós, Karácsonyi ének); felejthetetlen élmény számodra Sienkiewicz Quo vadis-a. Most már megérted Cervantes Don Quijote-ját és Swift Gulliver-jét, amelyeket tévesen sorolnak a gyerekek olvasmányai közé, mert a komikus mesének látszó tartalom mögött nagyon mély gondolatok vannak; May Károly tovább is kedvenced marad; mellette élvezted a régi római idők íróit: Bulwer; Pompéji végnapjai, Wiseman: Fabiola, aztán „Három század a katakombákban“, Wallace: Ben Hur; szereted P. Finn sajátosan amerikai ízű, mélyen katolikus diákregényeit: Tom Playfairt, Harry Deet és Mark Twain, a nagy amerikai humorista ifjúsági könyveit, bár azoknak szelleme tökéletesen, eljut a miénktől, úgy hogy magyar fiúknak igazán barátja sohasem lesz. Kalandos fantáziád kéri a magáét. Jack London, Sarath Kumar Gosh (Királyok kincse) adnak fantasztikum mellett művésziest. Megismerkedel Conan Doylevel, de nem felejtöd, hogy detektívregényei mellett a történelmiek az értékesebbek és nem merülsz el a Sherlock Holmes-romantikában. Elolvasod a Fioretit, Lagerlöff Zelma Legendáit, Kipling Kim-jét, Walter Scott egy történelmi regényét, Wilde Boldog herceget; aztán igen fognak érdekelni Fleuron állatregényei. A magyarok közül folytatod Bársony Istvánnak a természet életéről és vadászélményekről szóló írásainak olvasását, a regényírók közül ismerkedel Eötvössel (A falu jegyzője), Gárdonyival (Egri csillagok, Isten rabjai), P. Gulácsy Irénnel (Fekete völgyek), Harsányi Kálmánnal (Ellák), Herczeg Ferenczel (Pogányok, Hét sváb, Bizánc), Jókaiival (Uj földesúr, Magyar nábob, Kárpáthy Zoltán), Kemény Zsigmonddal (Rajongók); élvezettel olvasod Katona Bánk bánját, Kisfaludy vigjátékait, Madáchot, Mikszáthot (Szent Péter esernyője, Jó palócok), Mikes Kelemen leveleit, Rákosi Vikort (Korhadat fakesztek, Elnémult harangok), Tömörkényt. Ifjúsági írók közül Kincs István a barátod. Fantáziádat izgatják az útleírások, úti kalandok; itt elsőrendűnek találod Radványi: Nyugat országain keresztül, Izsóf: Túl a nagy vizeken, Sebők, Cholnoky, Erdősi műveit; csodálatos férfiak nagy teljesítményeit és elsőrendű jellemét csodálat Nansen (Ejen és Jegen át) és Scott kapitány sarki expedíciójának leírásában. Ugyanakkor érdeklődésed nyílik a technika csodái felé és előtérbe lépnek egyéni különleges érdeklődési irányok (régiségek, repülés, poézis, harcászat, stb.); ezekre vonatkozólag édesapád és lekiatyád közelebbi útmutatást ad majd.

Pajtásaid kezében százával látod a sárga, kék és egyéb színű pár filléres ponyvairodalom füzetét. Üzleti vállalkozások: nem adni akarnak, hanem emberi fantázia és indulatok arán pénzt szerezni; momentán érdekfeszítő, de a lelket üresen hagyó tiszavirág-életű szegényes művek ezek, amelyeket olvasni sem idő, sem kedved. A cserkész egészséges táplálékot keres, nem útféldről felszedett vackort.

Koszter atya.

A Magyar Cserkészszövetség Hivatalos Lapja.

Előfizetési ára egész évre 12 pengő. Félévre 6 pengő. Negyedévre 3 pengő. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Bpest, V., Nagy Sándor-u. 6. Cserkészház.

Szerkesztésért és kiadásért felelős:

KOSCH BÉLA dr.

Kiadja a Magyar Cserkészszövetség.

Csapat!

Jobbra csodálkozz!

Kulacs, akasztó karabíncsattal, szíjas dugóval,
1/2 literes

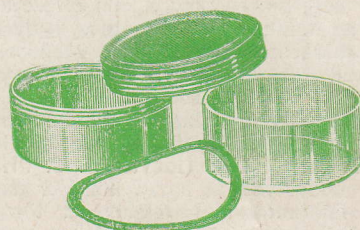
P 2.30 helyett **1.88**

U. a. erősített bordás forma

P 2.80 helyett **1.98**

Vajdoboz, gummiszigetelésű üvegbetéttel 6 cm ø
P -.78 helyett **-.58**

Ételcsésze, kengyelzáros gummiszigeteléssel,
14 cm ø

P 2.40 helyett **1.98**

Só- és paprikaszóró, csavaros duplaszórófedéllel
P -.64 helyett **-.38**

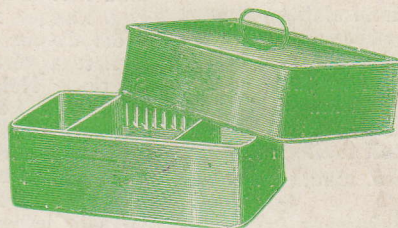

Ételdoboz, emelőfülekkel, elválasztással

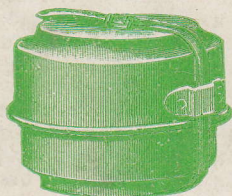
285×200×90 mm P 5.50 helyett **4.80**

255×175×80 " " 4.50 " **3.50**

200×150×70 " " 3.40 " **2.80**

Gyorsfőző, 2 lábas,
1 tányér, univerzál nyél, szélvédős sárgaréz borszeszlámpa
málhaszíjjal 14 cm ø
P 4.90 helyett **3.90**

Csajka, 2 füllel, fedőtányérral

1 literes P 1.58 helyett **1.20**

1/2 " " 1.10 " **-.88**

Pohár, lapos turista, vagy
2 füles, 3 dl-es, cserkészforma

P -.56 helyett **-.48**

De csak
itt!

